Bütün ülkelerin işçileri ve ezilen halklar, birleşin!

İŞÇİ-KÖYLÜ KURTULUŞU

EYLÜL
1984
Özel Sayı

TÜRKİYE KOMÜNİST PARTİSİ/MARKSİST-LENİNİST MERKEZİ YAYIN ORGANI

4. yılında faşist cuntayı nefretle lanetliyoruz!

***12 Mart'lar, 26 Aralık'lar, 12 Eylül'ler de Komprador Patron-Ağa devletini Çöküşten Kurtaramaz!**

Ülkemiz, emperyalizme göbeğinden bağımlı yarı-sömürge, yarı-feodal bir sosyal, siyasal, ekonomik ve kültürel yapıya sahiptir.

Ülkemizin bu sosyo-ekonomik alt ve üst yapısına damgasını vuran hakim sınıflar; yani şişkobekli komprador patronlar, zalim toprak ağaları, vahşi tefeci-tüccarlar, bir avuç vurguncu, soyguncu, aracı, spekülatör; mevcut sömürü ve zulüm düzenlerini sürdürmek için, emperyalist efendileriyle kol kola girerek, yıllardır her türlü yol ve yönteme başvuruyorlar.

Her geçen gün yeni yeni oyunlar tezgahlıyorlar. Yalan, demagoji ve sahtekarlıklarına hız veriyorlar. Nasreddin Hoca hesabı, eski minareye yeni yeni kılıflar aydırmaya çalışıyorlar. Zaman zaman çok daha koyu ve vahşi baskı biçimleri gündeme getiriyorlar. Böylece ömürlerini biraz daha uzatmaya, kaçınılmaz olan çöküşlerini biraz daha geciktirmeye gayret ediyorlar. Halka darbe vurdukları ve halkı örgütsüzleştirdikleri oranda da bunda belli geçici ve önemli başarılar sağlıyabiliyorlar.

Halkımız üzerindeki saltanatlarını ta başından beri eli kanlı faşist diktatörlükleri aracılığıyla sürdüren emperyalizm uşağı hakim sınıflar; tüm bunlara rağmen yine de halkımızın mücadeleci biraz yükselmeye; düzenlerinin adeta kronikleşen bunalımı biraz derinleşmeye; emperyalist efendileri arasındaki çelişki ve rekabete bağlı olarak, kendi aralarındaki sömürüden daha fazla pay alma ve devlet çarkının imkanlarından daha fazla yararlanma iç dalaşı biraz keskinleşmeye yüz tuttuğunda; faşizmin çok daha azgın ve kanlı tonlarını gündeme getirmekten; halkımız üzerindeki baskı, sömürü ve zulmü çok daha katmerleştirmekten; çok daha vahşileşmekten ve barbarlaşmaktan çekinmiyorlar.

Halkımız bunun sayısız örneklerine tanıktır; son on-onbeş yıl içinde peş peşe yürürlüğe sokulan 12 Martlar, 26 Aralıklar ve en son da 12 Eylül döneminde de en iyi biçimde tanık olmuştur; bu sömürü ve zulüm düzeni varoldukça da çok daha azgın biçimlerine tanık olacaktır. Bu, ülkemiz sınıf mücadelesinin irademiz dışındaki objektif bir gerçeğidir. Kabul edilmeli, en iyi şekilde bilince çıkarılmalı ve daima gözönünde bulundurulmalıdır.

Bundan 4 yıl önce, 12 Eylül 1980 tarihinde, ülkemizde bir askeri darbe yapıldı. Başlıca kuvvet komutanlarından oluşan 5 kişilik bir askeri cunta tarih sahnesine arz-ı endam etti. Cuntanın karga burunlu ve baykuş sesli şefi K. Evren, darbenin hemen akabinde yaptığı bir radyo-televizyon konuşmasıyla, "seleri ekonomik-siyasi buhranın ağır yükünü (özellikle de Kemalist-İnönücü merkez kliğin ve ABD emperyalizminin ülkedeki ve bölgedeki çıkarları doğrultusunda) her ne pahasına olursa olsun çeşitli milliyetlerden emekçi halkımızın omuzlarına yıkmak; halkımızın yükselen, giderek ileri boyutlara varan ve hakim sınıflara korkulu rüyalar gördürmeye başlayan devrimci mücadelesini, her ne pahasına olursa olsun azgın biçimde bastırmak ve boğmak; komprador patron-ağa devletini adeta yeniden restorasyondan geçirerek çeperlerinde açılan gedikleri kapamak, sarsılan otoritesini yeniden tesis etmek, onu hakim sınıflara ve emperyalist efendilerine, içte ve dışta, özellikle de Orta-Doğu'da en iyi hizmet eder hale getirmek....

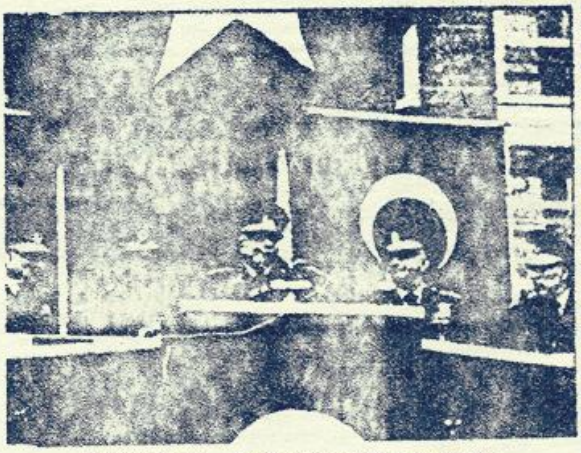

İşte faşist cunta... Yaptıkları yanına kâr kalmayacak!

Halkımız: "Bir musibet bin nasihatten iyidir" der. Gerçekten de, tıpkı bu sözün ifade etmek istediği gibi, aradan geçen 4 yıl, bütün bu gerçekleri acımasız biçimde ortaya koydu, faşist cuntanın ne mal olduğunu dost-düşman herkese en açık biçimde gösterdi. Onun yeminli emperyalizm uşağı ve refi" Türk ordusunun "emir-komuta zinciri içinde" ülke yönetimine el koyduğunu ülke ve dünya kamuoyuna ilan etti.

O böylece, ülkemiz devrim tarihine kara bir leke olarak geçecek olan 12 Eylül askeri faşist diktatörlüğü dönemini başlatmış oldu. Tabii ki, faşizmin en önemli iki silahından birisi olan yalan ve demagoji silahını ustalıkla kullanarak; her zaman olduğu gibi, bu kez de gerçek kimliğini mümkün olduğunca gizleyerek; sözümona yeni bir "demokrasi kurtarıcısı arslan" pozlarına bürünüp, bol bol "huzur", "refah", "sosyal-adalet", "iç barış", "milli güvenlik", "milli birlik, beraberlik ve kardeşlik"ten vs. dem vurarak...

Anayasa iptal edildi. Türkiye Cumhuriyeti tarihinde ilk kez parlamento bütünüyle feshedildi. Tüm siyasi partiler kapatıldı. Sendikal faaliyetler durduruldu. Derneklerin kapısına kilit vuruldu. Yurtsever-devrimci basın susturuldu. Tüm ülkede sıkıyönetim ilan edildi. Yıllar süren sokağa çıkma yasakları konuldu. Yasama-yürütme-yargı yetkisi cuntanın elinde toplandı. Ve böylece cuntanın halka yönelttiği azgın ve barbar saldırı başladı. Yıllarca aralıksız biçimde sürdü ve hala da, bütün şiddetiyle sürüyor.

Tüm yalan demagoji ve sahtekarlıklarının aksine, faşist cuntanın gerçek amaç ve niyeti daha başından beri açık biçimde belliydi: Hakim sınıfların yıllardır içinde debelendiği azılı halk düşmanı karakterini en barız biçimde sergiledi. Bu gün gelinen noktada, aradan geçen dört yılın şöyle kaba-taslak bir değerlendirmesi yapıldığında dahi, cuntanın bu ikili kimliğini pekiştirmede bir hayli mesafe katerdiği rahatlıkla görülebilir.

12 Eylül hareketi, ülkemizin yarı-sömürge, yarı-feodal yapısını değiştirdi mi? Emperyalizme olan bağımlılık zincirini kırdı mı?

Devamı Syf: 7'de

Tarih "tekerrür"den ibaret değildir

Gericilerin ileri sürdüğü gibi, tarih "tekerrür"den mi ibarettir?

Eğer yemyeşil sosyal pratik ağacına düz mantıkla yaklaşılmıyorsa, bu soruya verilecek diyalektik cevap elbette ki hayır olacaktır.

Ama ne yazıktır ki, Türkiye devriminin son onbeş-yirmi yıl içinde çizdiği zik-zaklarda, ülkemiz devrimci ve komünist hareketinin, tarihten gereği gibi ders çıkarılmamış olunması sonucu, aşağı yukarı aynı acı akibetlerle karşılaşması, gericilere, bu sözlerin "haklılığı"nı iddia etmede önemli bir demagoji malzemesi sağlamıştır.

1960-70 devrimci kabarışı. Harcanan onca emek, çaba. Katedilen onca yol. Ardından 1970-73 geri çekilişi. Yeniden yıllarca süren ayrışma, saflaşma ortamı. Önemli bir devrimci ve komünist potansiyel kaybı....

Ardından 1974-80 devrimci kabarışı. Harcanan onca emek, çaba. Katedilen onca yol. Yeniden geri çekiliş ve yenilgi yılları. Ayrışma, saflaşma ortamı. Çok daha önemli ve büyük bir devrimci ve komünist potansiyelin kaybı...

Kuşkusuz ki, devrimin zaferine giden yol dümdüz değildir; engebelidir, dolambaçlıdır, sarptır. Onun yüksek doruklarına tırmanmak ve meyvelerini toplamak isteyenler, bu yoldan asla geri dönmemek ve önlerine çıkan zorlu engelleri aşmak zorundadırlar.

Ancak, ülkemiz devrimci ve komünist hareketinin son on yılı aşkın süre içinde peş peşe yaşadığı iki ağır yenilgi, dönüp dolaşıp tekrar aşağı yukarı aynı noktaya gelinmesi, ister istemez "yeter artık!" nidalarını da birlikte getirmekte, ülkemiz yurtsever, devrimci, demokratik kamuoyunda son derece haklı ve meşru bir tepkiye yol açmaktadır.

Gerçekten de, Türkiye devriminin bütün bu başarısızlık ve yenilgilerine artık bir dur demenin; hata, zaaf ve eksikliklerden ders çıkarmanın; başarısızlıkları başarıya dönüştürmenin ve zafere açılan kapıyı aralamanın zamanı gelmiştir ve hatta geçmektedir.

Bu tarihi görev ancak şimdi yerine getirilebilir, daha önce gerçekleştirilemezdi ve gerçekleştirilemedi de! Çünkü ondan geçen uzun yıllar boyunca ve en önemlisi de alınan yenilgi dönemlerinde edinilen onca tecrübe, şimdi Türkiye devriminin ileriye doğru güçlü bir sıçrama yapmasının elverişli zeminini hazırlamıştır. Bu noktaya gelinmesi, herşeyden

Devamı Syf: 7'de

İÇİNDEKİLER

**Düyun-u Umumiye Saltanatı Yerine...* *Sayfa: 2*

**Türkiye ABD'nin Bölgedeki İleri.....* *Sayfa: 3*

**12 Eylül İşçi Sınıfımıza Ne Getirdi?* *Sayfa: 4*

**Faşist Cuntanın Kürt Ulusu ve Diğer* *Sayfa: 5*

**Yaşasın Özgürlük Mahkumlarının.....* *Sayfa: 6*

**Hiç bir güç mücadelemizi.....* *Sayfa: 8*

HALKIMIZ FAŞİST CUNTADAN HESAP SORACAKTIR!

FAŞİST CUNTANIN ÇARŞIYA UYMAYAN HESABI:

6 Kasım seçim aldatmacası ve getirdikleri

Özal balonu hava kaçırıyor

Bilindiği gibi, kendi atadığı göstermelik "Danışma Meclisi" ile, üç yıl boyunca meydanda istediği gibi cirit atan faşist cunta; gerek kendi cephesinde açılan çatlaklar; gerek kendisiyle diğer hakim sınıf kliklerı arasındaki derinleşen ve giderek su yüzüne çıkan çelişkiler; gerek çeşitli emperyalist mihrakların artan tepki ve baskıları; gerek hızlanan teşhir ve tecrit; gerekse geniş halk yığınlarının yoğunlaşan hoşnutsuzluk ve tepkileri sonucu; aynı zamanda gerçek amaç ve niyetlerine önemli ölçüde ulaşmış olmanın verdiği rahatlıkla ve "demokrasiye geçiş"in sağlanacağı yolunda verdiği "asker sözü"nü yutmuş olmama açısından; süngülerin gölgesinde çizdiği çerçeve içerisinde, sadece lekesiz partilerine yer verdiği tamamen göstermelik ve uydurma 6 Kasım seçim aldatmacasını tezgahladı.

Onun gerçek niyeti; siyaset sahnesindeki asıl temsilcisi olan Milliyetçi Demokrasi Partisini iş başına getirmek; böylece kendisini tamamen emri altındaki bir parlamento ve onun içinden çıkan bir sivil hükümet alternatifiyle maskeleyip, hem hızlanan teşhir ve tecritini engellemek, hem halka yapılan onca zulüm sonucu epeyce yorulmuş ve yıpranmış olan faşist Türk ordusuna biraz rahat nefes aldırmak, hem de sivil görünüm altında kendisine biraz daha geniş manevra alanı yaratmaktı.

Fakat, cuntanın evdeki hesapları bu kez pek çarşıya uymadı.

Seçim aldatmacasına, cuntanın yeşil ışık yaktığı, hepsinin maysına da yeminli emperyalizm uşaklığı ve azılı halk düşmanlığının damgasını vurduğu, farklı nüanslardaki üç paravan ve kukla parti katıldı. Cunta asıl tercihini kamuoyu nezdinde de açık biçimde T. Sunalp'in MDP'si lehinde koydu. Ancak bu açık tercih MDP'yi, seçim aldatmacasında ağır bir hezimete uğratmaktan kurtaramadı. Bu MDP nezdinde cuntaya duyulan hoşnutsuzluk ve tepkinin bariz ifadesiydi.

Cuntadan "üvey evlat" muamelesi gören diğer iki faşist parti; tescilli Amerikan uşağı ve İMF'ci T. Özal'ın "Anavatan" (!) Partisi ile 1. İnönü'nün eski başyaverlerinden N. Calp'ın sözüm ona "Halkçı" (!) Partisi ise, çeşitli görünümler altında, geri bilinçli kitlelerin oylarını potalarına kanalize etmeyi başararak, seçim aldatmacasından daha kârlı çıktılar. Özal'ın ANAP'ı tek başına hükümet kurabilecek sandalye çoğunluğunu elde etti.

Bu cuntanın asıl tercihi aleyhine ortaya çıkan ve cuntanın hiç beklemediği "sürpriz" bir sonuç oldu. Fakat o, tükürdüğünü yutmama "zilcenaplığı" göstererek, seçim aldatmacası sonucunu şimdilik sineye çekmek zorunda kaldı. Sözümona "sandıktan çıkan" Özal hükümeti alternatifinin hakim sınıflarca allanıp-pullanıp piyasaya sürülmesine razı oldu. Lakin dizginleri sıkı sıkıya elde tutmak kaydıyla.

Kaldı ki, bundan cunta açısından pek korkulacak bir şey de yoktu. Tüm emperyalistlerin ve uşağı hakim sınıfların hizmetçiliği yanı sıra, özellikle de onların belli kesimlerinin; koyu Amerikan uşağı belli yeni komprador holding (aile şirketleri), toprak ağası, tefeci-bezirgan, ithalat-ihracatçı çevrelerin ve İMF'nin has adamı olan T. Özal'ın ne mal olduğu zaten ortadaydı. Dahası o, faşist cuntanın başta gelen sivil suç ortaklarından ve daha dünü kadar ki en önemli akıl hocalarından birisiydi. Cuntanın ve faşist ordunun 12 Eylül dönemi boyunca bekçi köpekliğini yaptığı ve halende yapmaya devam ettiği 24 Ocak Kararları'nın mimarıydı.

Amerika'da aldığı "siyaset dersleri"nde, tıpkı Friedmancı "ekonomi dersleri" gibi "ustalıkla" Türkiye'ye adapte etmeyi başaran T. Özal faşisti; hünerlerini, daha seçim aldatmacası hazırlıkları döneminden başlamak üzere, peş peşe sergilemekte gecikmedi. 6 Kasım seçim aldatmacasındaki "başarısı" da işte bu "hünerleri"nin sonucu oldu. T. Özal, geçici bir aradan sonra, yeniden sivil siyaset sahnesinde boy gösterdi. Baş mimarı olduğu 24 Ocak ekonomi politikasına, kendi anladığı dilden, kaldığı yerde devam etmek üzere işe koyuldu.

İMF patentli reçetelerin sadık uygulayıcılığı; daha çok yabancı sermaye teşvikçiliği; daha çok kredi dilenciliği; emperyalizmin açık pazarı olma yolunda atılan devasa adımlar; piyasayı her geçen gün daha çok sarmaya başlayan ithal malı "Çikita Muz"lar, "Rockfor peynir"ler, "Neskafe"ler, "Mercedes" marka arabalar, "Marlboro", "Pall-Mall", "Dunhill", "Lord" marka yabancı sigaralar, viskiler, çocuk mamaları; emperyalist ülkelerin ve Orta-Doğu'nun manavı, kasabı, bakkalı, sütçüsü, sucusu olma doğrultusundaki "ihracat seferberliği"; bir avuç ithalatçı-ihracatçı komprador patron ve tüccarlarla yapılan göstermelik ve sanasyonel İran, Irak, Kuveyt vb. "çıkartmaları"; "orta direk' edebiyatı; kaçakçılığın ve döviz karaborsacılığının resmileştirilmesi ve devlet güvencesi altına alınması; "köprü", "baraj", "fabrika" satışlarına kadar varan resmi devlet tefeciliği; peş peşe gelen zamlar, devalüasyonlar; dört nala koşan fiyatlar, hızla düşen ücret ve maaşlar; ateşten gömleğe dönüşen ağır hayat şartları, artan işsizlik, kuyruklar, açlık, yoksulluk ve sefalet...

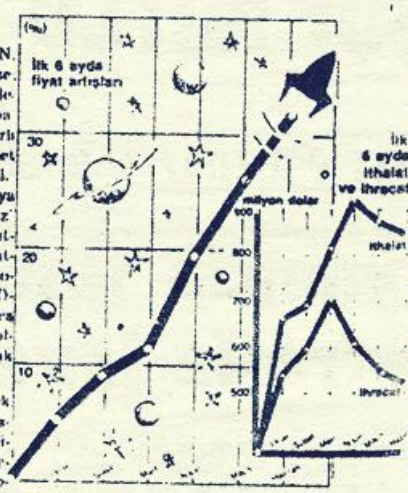

Özal hükümetinin ilk altı ayda harcırahçılık "hasının" grafiğidir.

Kısacası; yeminli emperyalizm uşaklığının ve azılı halk düşmanlığının ülkemiz tarihinde eşi görülmemiş bir pervasızlık, açıklık ve çıplaklıkla sergilenmesi, emperyalist sömürü ve talanın alabildiğine katmerleştirilmesi, emperyalist efendilerine ve uşaklarına çeşitli kârların sağlanması doğrultusunda, çeşitli milliyetlerden çılgınca ve yoksul halkımızın kanının-canının bir vampir vahşetiyle emilmesi...

İşte Özalvari İMF'ci ekonomi politikasının bir yıllık özet bilançosu kısaca budur.

Bu tabiî, cunta döneminin ilk üç yılını kat kat geride bırakır bir boyuttadır. Özal hükümeti, emekçi halkımızı her geçen gün daha da korkunç bir açlık, yoksulluk ve sefaletin pençesine itiyor. İşçiler, köylüler, tüm emekçi kitleler, şimdi giderek ekmeğe tuza muhtaç hale geliyorlar. Ülkemiz hızla tek parti döneminin kıtlık yıllarına doğru sürükleniyor.

Bu vahim gidişat, gerek emperyalistler ve uşakları, gerekse geri bilinçli yığınlar nezdinde Özal hükümeti alternatifinin ipliğini sıratle pazara çıkarıyor.

O, bir yandan eski "dört siyasi eğilim"inden oluştuğunu söylediği yamalı bohçasından açılan yırtıkları onarmaya uğraşırken, diğer yandan Amerikan vari propaganda yöntemlerine hız vererek sevahiri kurtarıp ömrünü uzatmaya çabalıyor.

Hakim sınıflar, daha şimdiden değişik hükümet alternatifleri üzerinde kafa yormaya başladılar.

Bunların başında ise, giderek çok daha sıkışan faşist cuntanın, el altından kotarıp yeniden piyasa sürmek istediği yeni bir B. Ulusu hükümeti alternatifi gelmektedir.

Fakat her halükarda da cuntayı ve hakim sınıfları, hızla derinleşmeye devam eden ekonomik krize paralel olarak, yeni yeni hükümet bunalımları bekliyor.

Tabii ki emekçi halkımızı da, çok daha büyük aldatmacalar, çok daha ağır baskı ve sıkıntılar, çok daha zorlu mücadeleler...

• Düyûn-u Umumiye saltanatı yerine İMF saltanatı

İMF, cuntayı ve Özal hükümetini koyun gibi güdüyor

".....Osmanlı İmparatorluğu'nun gittikçe daha çok bir yarı-sömürge haline gelmesinde, parçalanmasında ve çökmesinde, gırtlağına kadar borca batmış olmasının büyük payı vardır. Çeşitli defalar alınan düşük faizli ve yüksek faizli borçlar, öyle bir noktaya ulaşmıştır ki, alacaklarını tahsil için (1883'te) emperyalist ülkeler, "Düyun-u Umumiye"yi, sanki devlet içinde devlet olan bu teşkilatı kurmuşlardır. Düyun-u Umumiye, altı bin kadar memuru ile İmparatorluğun dört bir köşesine bir ahtapot gibi yayıldı. Ve uzun yıllar feodal saltanatla "Düyûn-u Umumiye" saltanatı yan yana, iç içe yaşadı. Türkiye'nin emekçi halkını haraca kesti, borçlar arttıkça İngiliz-Fransız ve giderek Alman emperyalistlerinin siyasi tahakkümü arttı, tahakküm arttıkça borçlarda arttı. Emperyalist ülkeler, bunların sermayedarları, elçileri, konsoloslarıı ve, devlet nüfuzunu geniş ölçüde ellerine geçirdiler ve bunu talanlarını, vurgunlarını hat kat arttırmak için kullandılar. Peki borçlar ne için kullanıldı? Yatırım için mi? Hayır, temine çoğu zaman yatırımdan başka amaçlar için kullanıldı. Yeni borçların önemli bir kısmı, zaten eski borçları kapatmak için kullanılıyordu, yarı bir elle alınan öbür elle verilmiyordu. Geri kalan para ile ise, genellikle, feodal aristokrasinin ve hanedanlığının güçlenmesi, paşalar saltanatının sürüp gitmesi için harcanıyordu....."

İBRAHİM KAYPAKKAYA yoldaş, Osmanlı Padişahlarını adeta koyun gibi güden, ülkeyi bir baştan bir başa haraca kesen "Düyun-u Umumiye" saltanatını işte böyle anlatıyor.

Kuşkusuz ki, 1883'lerden bu yana çok seneler geçti, köprülerin altından çok sular aktı. En önemlisi de, adeta kağıttan bir şato gibi çöküp asar-ı atika müzesine defnolunan köhne Osmanlı Devletinin yerini, genç ve faşist Türkiye Cumhuriyeti devleti aldı.

Ama emperyalizme olan bağımlılık ortadan kalkmadı, çok daha perçinleşerek bugüne kadar aralıksız sürüp geldi. Kişiler, kurumlar değişti, yeni biçimler aldı, eski emperyalistlerin hakimiyeti yerini daha güçlü yeni emperyalistlere bıraktı, ama oz hep aynı kaldı.

Bugün de, başta ABD olmak üzere, çeşitli emperyalist devlet ve güçler ülkemizde istedikleri gibi cirit atıyorlar. Ülkemiz üzerindeki insafsız sömürü ve talanlarını bütün güçleriyle sürdürüyorlar. Halkımızın emeğini, alın terini, yeraltı ve yerüstü hammadde kaynaklarımızı dilediklerince yağmalıyorlar. Faşist komprador patron-ağa devleti girtlağına kadar borca batmış durumda. Bırakalım mevcut borçların ödenmesini, kapı kapı dilenerek alınan yeni borçların büyük bir kesimi eski borçların faizlerinin ödenmesi için harcanıyor. Geri kalanı ise esas olarak, komprador patronların, ağaların, bir avuç vurguncu, soyguncunun kanlı saltanatının korunması, sürüp gitmesi için kullanılıyor. Silahlanma harcamalarıyla, mamül madde, yedek parça, lüks tüketim maddeleri vs. ihracıyla yeniden emperyalist kasalara akıtılıyor. Böylece emperyalizme olan bağımlılık arttıkça artıyor, emperyalist sömürü ve yağma yoğunlaştıkça yoğunlaşıyor, hakim sınıfları ve onların devletini emperyalist efendilerine adeta bir köpek sadakatiyle hizmet eder hale getiriyor, her geçen gün daha da çok emekçi halkımıza saldırtıyor.

Bunun en iyi örneği, son yıllarda ülkemiz üzerinde iyice perçinlenen ve adeta günlük hayatın kopmaz bir parçası haline gelen İMF saltanatıdır.

Başta ABD olmak üzere, özellikle Batılı emperyalist devletlerin ve güçlerin sermayelerinin bekçiliğini yapan ve onların menfaatlerini koruyan İMF: Şili, Arjantin, Meksika, Brezilya vb. gibi bir dizi ülkeyi olduğu gibi, ülkemizi de iyice kıskaç içine almış ve hızla iflasa doğru sürüklemektedir. O, faşist cuntanın süngülerin gölgesinde yaratmış olduğu "huzur" ve "güven" ortamının nimetlerinden de sonuna kadar yararlanarak, şimdi bol bol ülkemizde de gövde gösterisi yapıyor. İMF heyetlerinin birisi gelip, birisi gidiyor. "Niyet mektupları" birbirini takip ediyor. Dahası onun en has adamları Özal biraderler, ülke ekonomisinin kilit noktalarını elde tutuyor, cuntayla el ele İMF'nin bir dediğini iki etmiyor, direktiflerini bir köle sadakatiyle harfiyen yerine getiriyor. İMF "yatırımları kısın"ma diyor; derhal yatırımlar kısılıyor, hatta fabrikaların kapısına kilit asılıyor. İMF "taban fiyatlarını, işçi ücretlerini, memur maaşlarını düşük tutun"ma diyor; derhal taban fiyatları en düşük seviyeye indiriliyor, işçi ücretleri alabildiğine düşürülüyor, memur maaşları dondurulyor; İMF "yeni zamlar yapın, devalüasyona gidin"mi diyor; derhal zamlar, devalüasyonlar birbirini takip ediyor. Üstelik hiç gizlenme ihtiyacı dahi duyulmadan ve halkın gözünün içine bakıla bakıla.

Komprador patron-ağa devleti ve onun dizginlerini elde tutan faşist cunta, bu açık ve pervasız emperyalist uşaklıklarının, İMF reçetelerinin ağır faturasını emekçi halkımıza ödetmeye devam ediyor. Ama bu saltanat ilelebet sürüp gitmeyecektir. Tersine, "Düyun-u Umumiye" saltanatı nasıl Osmanlı İmparatorluğu'nu kaçınılmaz olarak çöküşe götürdüyse; İMF saltanatı da komprador patron ağa devletini daha da hızlı biçimde çöküşe götürecek, kaçınılmaz çöküşünü her geçen gün biraz daha yakınlaştıracaktır. Halkımız, işçi sınıfı ve partisi önderliğinde zafere ulaştıracağı Demokratik Halk devrimiyle; İMF saltanatını ve komprador patronlar, ağalar, paşalar saltanatını mutlaka yerle bir edecektir!

• Faşist Cunta ABD Emperyalizminin Orta-Doğu'daki jandarmalığı Rolüne Soyunuyor:

TÜRKİYE, ABD'nin BÖLGEDEKİ BİR İLERİ KARAKOLU OLMAYACAKTIR!

Türkiye, gerek bölgede gerekse dünyada önemli bir jeo-politik konuma sahiptir.

Karadeniz'i Ege ve Akdeniz'e bağlayan boğazlar Türkiye sınırları içindedir. Asya ile Avrupa'yı birbirine bağlayan doğal bir köprü durumundadır. Orta-Doğu'ya ve Akdeniz'e hakim mevkiidedir. Akdeniz'deki "batmayan uçak gemisi" eli altında. Orta-Doğu'nun zengin petrol kaynakları hemen yanı başındadır vs...

Çeşitli emperyalist güçler arası rekabet ve dalaşmanın giderek keskinleştiği, emperyalist sistemin başlıca çelişkilerinin yeni bir emperyalist dünyayı paylaşım savaşına doğru odaklaştığı, savaş etmenlerinin giderek yükseldiği, emperyalistlerin ve uşaklarının hızlı hızlı savaşa hazırlandıkları bir dönemde; Türkiye'nin bütün bu özellikleri çok daha büyük bir anlam ve önem kazanmakta; çeşitli emperyalist güç ve devletlerin dikkatlerini üzerine çekmekte; ülkemiz üzerindeki rekabet ve dalaşmalarını çok daha yoğunlaştırmaktadır.

Ülkemiz halihazırda esas olarak ABD emperyalizminin hakimiyeti altındadır ve onun başını çektiği Natu bloğunun en sadık üyelerinden biridir. Emperyalist sermaye ve sermayenin yoğunluğu, ekonomik ve siyasi etkinlik açısından ABD'yi B. Almanya, onu da İngiltere ve Fransa izlemektedir. Diğer irili ufaklı emperyalist devlet ve güçlerin de belli oranlarda sömürü ve talanları elbetteki söz konusudur.

Varşova bloğunun başını çeken yeni yetme Rus sosyal-emperyalizmi ise, kapı komşusu olması açısından daha da özel bir anlam ve önem verdiği ülkemizde, ABD ve diğer batılı büyük emperyalistler düzeyinde bir etkinliğe sahip değildir. Ancak son yıllarda, özellikle 12 Eylül öncesi dönemde belli bir mesafe katetmiş; şimdi etkinliğini daha da arttırmak ve ülkemiz üzerindeki hakimiyetini tesis etmek doğrultusunda ortaya çıkan tüm imkan ve çatlaklardan yararlanmaya çalışmakta, esas olarak da fırsat kollamaktadır.

12 Eylül askeri faşist diktatörlüğünün baş destekçisi ve asıl suç ortağı olan ABD emperyalizmi, bu dönem içerisinde, faşist cuntanın kendisine sağladığı geniş olanaklardan alabildiğine yararlanarak, hem ülkemiz üzerindeki hakimiyetini daha da perçinlemiş, hem de diğer emperyalist güçlerle, özellikle de RSE ile arayı bir hayli açmıştır.

Türkiye ABD emperyalizmi açısından çok daha özel bir anlam ve öneme sahiptir. Bu ekonomik olmaktan ziyade askeri yöndendir, içinde bulunulan dünya ve bölge konjonktüründe daha da artmaktadır.

Türkiye, ABD emperyalizminin başını çektiği saldırgan Natu bloğunun, RSE'nin güney cephesine önemli bir set oluşturan, güney doğu kanadında bulunmaktadır ve on yıllardır ABD tarafından RSE'ne karşı adeta bir gözetleme kulesi olarak tahkim edilmektedir. ülkemizi baştan başa, batıdan doğuya, kuzeyden güneye sarmalayan yüzlerce dinleme tesisi, radar üssü, hava alanı, askeri kamp vs. bunun en açık göstergesi durumundadır.

Ayrıca, başını ABD ile RSE'nin çektikleri iki emperyalist blok ve bu blokların kendi aralarındaki daha alt düzeydeki çelişkilerin giderek yoğunlaştığı ve keskinleştiği bölgelerin başında Orta-Doğu gelmektedir. Çeşitli emperyalist güçler, adeta akbabalar gibi bölgeye üşüşmüş, bölgesel ve mevzii hakimiyetlerini perçinlemeye, tahkim etmeye, ya da elde tutmaya, kaybedilenleri geri almaya, bölgeyi mükemmel bir silah ticareti alanı haline getirmeye çalışıp, kendi aralarında amansız bir rekabet ve dalaşmayı bütün güçleriyle sürdürürken; diğer yanda haşla yiğit Filistin halkı olmak üzere çeşitli bölge halklarına karşı kutsal ittifaklar içine girmekten, muhtemel devrimci kıvılcımları boğmakta el ele vermekten de geri kalmıyorlar.

ABD emperyalizmi, son yıllarda diğer emperyalist güçlerin, özellikle de RSE'nin aleyhine, bölgedeki hakimiyetini perçinleme doğrultusunda önemli bir mesafe katederken; diğer yandan yer yer ve zaman zaman ciddi darbeler alıp kayıplar da vermektedir. Onun son yıllarda Orta-Doğu'da aldığı en ağır darbe ise, hiç kuşkusuz ki İran devrimidir. Şah gibi, önemli bir jandarmasını kaybetmek, ABD'ye pahalıya mal olmuştur.

O şimdi, bir yanda İran'da sarsılan hakimiyetini yeniden tesis etmenin hazırlık ısrını el altından bütün gücüyle sürdürürken, diğer yandan doğan boşluğu doldurmanın mücadelesini vermektedir. bu doğrultuda üzerine planlar kurup hesaplar yaptığı en önemli ülke ise, kuşkusuz ki Türkiye'dir.

Türkiye'de yapılan bir NATO tatbikatından...
YURDUMUZDA NEYİN TATBİKATINI YAPIYORLAR ?

İşte onun, 12Eylül faşizminin baş destekçisi olma ve asıl suç ortaklığını yapma rolünün altında yatan asıl nedenlerden birisi de budur.

O, bu şekilde, hem ülkemizde yükselen ve hakimiyetinin devam edip etmemesi açısından esas tehlikeyi oluşturan halk hareketinin bastırılmasına ön ayak olup, cephe gerisini önemli ölçüde sağlama almış; hem de ülkemizi Orta-Doğu'daki bir jandarması, bölgedeki bir ileri karakolu haline getirme doğrul-

Devamı Syf: 7'de

12 Eylül ve Ağca'nın Vatikan provakasyonu

Faşizmin en önemli klasik taktiklerinden birisi provakasyondur. Nerede faşizmin zulmü ve terörü dizginlenmemiş vahşi bir hal almışsa, orada çeşitli provakasyonlar da peş peşe gündeme gelmiştir.

Bunun en tipik örneği Hitler faşizminin, geniş bir "anti-komünist" tutuklama kampanyasını başlatmak için sıçrama tahtası olarak kullandığı Rayştag meclis binasının kundaklanması olayıdır.

Faşizmin bu mantığına ülkemizde de sık sık tanık olunmuştur. 12 Mart faşizmi döneminde tezgahlanan Kültür Sarayı yangını, Eminönü araba vapurunun batırılması olayı, 12 Eylül dönemine kapıyı aralayan Maraş katliamı sivil faşist provakasyonu, bunların ilk akla gelenleri arasındadır.

12 Eylül askeri darbesinden hemen sonra gündeme gelen M. Ali Ağca'nın Papa suikastı da, ister istemez böyle bir ihtimali kuvvetle gündeme getirmektedir.

Her ne kadar bu suikast üzerindeki "esrar perdesi" henüz kaldırılamamışsa da, bütün sonuçları hesabıyla, faşist cunta açısından, ülkede estirdiği korkunç baskı ve terör havasını dış kamuoyu nezdinde meşrulaştırma doğrultusunda biçilmiş bir kaftan rolü oynamıştır. Cunta bunu, sonuna ülkemizde "terör"ün eriştiği boyutun vahametini, özellikle de emperyalist efendilerine göstermek için kullanmış, iç kamuoyunun dikkatini dışa yöneltmenin aracı haline getirmiştir. Dışta olduğu gibi, içte de icraatlarına belli bir "meşruluk" kazandırmaya çalışmıştır.

Aslında 12 Eylül ülkemizde bir gece içinde gündeme gelmemiştir. Onun ta yıllar öncesinden hazırlıklarına başlanmış, planları CİA-MİT-KONTR-GERİLLA merkezlerinde kotarılmıştır. Maraş katliamının düzenlenmesi, bir dizi bilim adamı, yazar, sendikacı, hatta bir savcı ve bir milletvekilinin öldürülmesi vs. gibi çeşitli provakasyonların altında yatan gerçek de işte budur. Nitekim, ülkemizde bir askeri darbenin yapılacağının daha yirmi dört saat öncesinden Amerika'da açığa çıkması da bunu göstermektedir. Ayrıca, cuntanın sessiz sedasız, bir kaç saat içinde yönetime bütünüyle el koymayı başarması da bunun bir diğer kanıtıdır.

Ağca'nın Maltepe askeri cezaevinden adeta elini kolunu sallaya sallaya kaçırtılması, rahatlıkla Vatikan'a kadar ulaştırılması, ve ardından, tam da ülkemizde 12 Eylül darbesiyle ordunun yönetime el koyduğu bir dönemde Vatikan suikastının gündeme gelmesi; bütün bu olup bitenlerin önemli ölçüde faşist diktatörlüğün bilgisi dahilinde olduğunu göstermektedir.

Aradan geçen zaman, Ağca'nın Vatikan provakasyonunun, son derece ayrıntılı ve ince düşünülmüş bir plan dahilinde yürürlüğe sokulan, çok yönlü bir senaryo karakterinde olduğunu açık biçimde ortaya koymuştur. Bu senaryonun oynanmasında CİA-MİT KONTR-GERİLLA-MAFİA ve hatta Bulgar gizli servisi vs. değişik biçim ve derecelerde rol almışlardır.

Bu senaryonun hayata uygulanmasında en karlı çıkan taraflardan birisi de, hiç kuşkusuz ki faşist cunta olmuştur.

Kuruluş ve faaliyet amaç ve hedeflerimizle uzaktan yakından hiç bir ilişkisi bulunmayan bu senaryoya, Partimizin adımında bulaştırılmak istenmesinin altında yatan gerçek de, faşist cuntanın çok yönlü amaç ve niyetlerinden başka birşey değildir.

Bütün bunlar, faşist cuntanın içteki provakasyonlarına karşı olduğu kadar, dıştaki provakasyonlarına karşı da uyanıklığımızı sürekli korumamız gerektiğini göstermektedir.

Çünkü faşizmin, amaç ve niyetlerini gerçekleştirmek doğrultusunda yapamayacağı hiç bir şey yoktur.

Kıbrıs, Ege sorunu ve Yunan düşmanlığı

Bilindiği gibi, Yunan hakim sınıflarıyla Türk hakim sınıfları arasında, özellikle Kıbrıs ve Ege sorununda yoğunlaşan dalaşma ve rekabet öteden beri süre gelmektedir.

Çeşitli emperyalist güçlerin bölgedeki çıkarlarına ve rekabetine bağlı olarak, iki ülke hakim sınıfları arasındaki bu rekabet ve dalaşma, zaman zaman daha da keskinleşmekte ve yeni görünümlere bürünmektedir.

Fakat gerek emperyalist çevreler, gerekse, iki ülke hakim sınıfları, sorunun bu sınıfsal özünü gizlemek, onu sürekli körüklenen bir "milli" çelişki görünümüyle perdelemek için, ellerinden gelen her yola başvurmaktadırlar. Özellikle bölgedeki ve her iki ülkedeki iç bunalımlar derinleştiği, iç sınıf mücadeleleri yükselmeye başladığında, bu tür sahtekarlıkları daha da sıkça gündeme getirmekte, böylece bu ülke emekçi sınıflarının dikkatlerini, iç sorunlardan dış sorunlara, sınıfsal çıkarlardan "milli çıkarlara" kaydırmaya çalışmaktadırlar.

Türk hakim sınıfları, öteden beri başarıyla oynadıkları ve yarattıkları bir "Yunan düşmanlığı" imajıyla azgın Türk şovenizmini alabildiğine körüklemek için ustalıkla kullandıkları bu oyunu, son yıllarda daha da hızlandırdılar.

Faşist cunta da, bütün 12 Eylül dönemi boyunca aynı oyuna bolca başvurmaktan geri kalmadı. Peş peşe bir dizi saldırgan tutumlar sergiledi. Mevcut dış çelişkileri alabildiğine körükledi. Ve son tezgahladığı "KKTC" ilanı manevrasıyla, bu girişimlerini doruk noktasına çıkardı.

Yunan hükümetinin, cuntanın zulmünden kaçarak kendi ülkesine sığınmış, sayıları yüzleri bulan Türkiye'li mültecilere sığınma hakkı tanıması, böylece Türk hakim sınıflarını Avrupa kamuoyu önünde zor durumda bırakması, cuntanın alabildiğine hırçınlaşmasına ve "Yunan düşmanlığı" nakaratına hız vermesine yol açan bir diğer önemli etmen oldu.

Ancak bu konuda da cuntanın asıl amacı yine aynıydı; azgın Türk şovenizmini bütün gücüyle körükleyerek emekçi kitlelerin hedefini şaşırtmak, onların dikkatlerini iç sorunlardan dış sorunlara kaydırmak; böylece koyu faşist zulüm ve terörünü maskelemek. Bu asıl amaç dışında elbetteki onun, daha bir dizi başka hesap ve çıkarları da söz konusuydu. Ama bunlar asıl amaca hizmet eden yan etkenlerdi.

12 EYLÜL FAŞİZMİ ve ASALA

Faşist cuntanın, geniş halk yığınlarının dikkatini iç bunalım ve sorunlardan kaydırıp dışa yöneltmek için ustalıkla kullandığı bir diğer konu da, ASALA terörizmidir.

Bilindiği gibi, ASALA adı ile dünya kamuoyunda tanınan Ermeni örgütü, Türkiye Ermenilerinin, Osmanlı İmparatorluğu'nun sondönemlerinde ve Kemalistlerin önderliğindeki Kurtuluş savaşı yıllarında, kitleler halinde topraklarından sürülmesinin ve katledilmesinin intikamını almak ve Türkiye parçasındaki topraklarını kurtarmak iddialarıyla, Türkiye'de dahil olmak üzere dünyanın çeşitli ülkelerinde peş peşe gelen terör eylemlerine girişmektedir.

Kuşkusuz ki, Türkiye Ermenilerine karşı Türk hakim sınıflarınca girişilen vahşi ve barbar saldırı ve katliamları, birer tarihi haksızlık olarak biz de nefretle lanetliyor ve hali hazırda Türkiye topraklarında yaşayan azınlık Ermeni milliyeti üzerindeki her türden milli zulme amansız biçimde karşı çıkıyoruz.

Ancak, hiç bir gerekçeyle haklılığı izah edilemeyecek olan ASALA terörizminin, özellikle 12 Eylül döneminde Türk hakim sınıflarının ekmeğine büyük oranda yağ sürdüğü tartışma götürmez bir gerçektir.

Cunta, ASALA'nın terör eylemlerinin gündeme geldiği her seferinde, bunları koyu bir şövenizm fırtınası estirmenin, kitleleri zehirlemenin, çeşitli milliyetlerden emekçi halkımız arasındaki çelişkileri körüklemenin, işte halka yönelttiği azgın baskı ve zulmünü sanki bir "Ermeni düşmanlığı"yla perdelemenin; dikkatleri asıl sınıf mücadelesi sorunlarından başka yönlere kaydırmanın aracı haline getirmeye çalışmış, uşak basın ve devlet radyo-televizyonunun sağladığı büyük destekle, timsah gözyaşlarının döküldüğü cenaze törenlerini bol bol sergileyerek, sürekli bir kışkırtı propaganda aracı olarak kullanmıştır. Örneğin çeşitli devrimci teşkilatlara ve en başta da Partimize karşı giriştiği bir dizi saldırılarını, "ASALA ile işbirliği yapma" yalan ve demagojisiyle perdelemeye özen göstermiştir.

Kısacası 12 Eylül faşizmi, çok yönlü ve geniş kapsamlı bir hazırlık ve plan dahilinde yürürlüğe sokulmuş, bütün lehte iç ve dış etmenlerden ustalıkla yararlanılmıştır. Bunlardan birisi de ASALA terörizminin oluşturduğu dış etkendir.

12 Eylül kahraman işçi sınıfımıza ne getirdi?

Faşist cunta; komprador patronların, ağaların, tefeci tüccarların, bir avuç vurguncu soyguncularının, özellikle de onların Kemalist-İnönü'cü merkez kanadının dostu ve savunucu; bütün emperyalistlerin, özellikle de ABD emperyalizminin sadık uşağı, onların ülkemizdeki soygun ve talanlarının sadık bekçi köpeğiydi. O, bu özelliğiyle işçilerimizin, köylülerimizin, gençliğimizin, dar gelirli memurlarımızın, küçük esnaf ve zanaatkarlarımızın.... kısacası çeşitli milliyetlerden emekçi halkımızın "dostu", "savunucusu" olabilir miydi?

Elbette ki hayır! Böyle bir durum, her şeyden önce eşyanın tabiatına aykırı olur. Boşuna demeniştir "kuzudan post, kurttan dost olmaz" diye! O halkımızı sadece kurda daha iyi yem etmek için düşünmüştür ve bundan da 12 Eylül dönemi boyunca epeyce başarı sağlamıştır. Bunun en büyük acısını ise kuşkusuz ki, bu kez de yine işçi sınıfımız çekmiştir. Cunta hakim sınıfların ağır ekonomik ve siyasi buhranlarının ağır faturasını, sinsilerin gölgesinde özellikle işçi sınıfımıza ödettirmiştir.

Faşist cunta, yıllarca işçi sınıfımız üzerinde de köyü bir baskı ve terör havası estirmiş, işçi sınıfımızın mücadelesini bastırmaya, boğmaya çalışmıştır. Bir çok yurtsever, devrimci, demokrat, komünist işçiyi katletmiş, binlercesini işkence tezgahlarından geçirmiş, zindanlara doldurmuştur. Patron uşağı ve faşist cuntanın açık suç ortağı Türk-İş dışındaki tüm sendikal faaliyetleri durdurmuş, uzun yıllar sonucu elde edilmiş kısmi ekonomik, demokratik hak ve özgürlükleri süngü zoruyla gaspetmiş, bir dizi gerici baskı yasasını peş peşe yürürlüğe sokmuştur. YHK cuntasını işçi sınıfının tepesine dikmiş, işçi ücretlerini yıllarca en düşük düzeyde tutmuş, grev toplu sözleşme hakkının ortadan kaldırılmasıyla, patronların istediği tüm değişiklik ve uygulamaları yukardan aşağıya süngü zoruyla işçi sınıfına dayatmıştır. Patronlara istedikleri gibi at oynatabilecekleri bir "huzur" ve "güven" ortamı sağlamış, binlerce işçinin sokağa atılmasına on ayak olmuş, çığ gibi büyüyen işsizler ordusu, bir birini kovalayan devalüasyon ve zamlarla, hayatı işçi sınıfına adeta zindan etmiş, daha da kötüsü bir açlık, yoksulluk ve sefaletin kucağına itmiştir. "İş kazaları" olarak adlandırılan cinayetler, cunta döneminde adeta günlük hayatın kopmaz bir parçası haline gelmiş, maden ocağı göçüklerinde, iş yeri yangınlarında vs. binlerce işçi hayatını kaybetmiştir. Kadın ve çocuk işçiler üzerindeki sömürü alabildiğine yoğunlaşmış, en barbar biçimlere bürünmüştür.

Bütün bunların sonucu olarak da; bir avuç komprador patron, keselerini şişirdikçe şişirmiş, kârlarına kâr, mallarına mal, mülklerine mülk, servetlerine servet katmıştır. Çoğu patron sözcülerinin sevinçten ağlarının kulaklarına varmasının, "önce onlar konuşuyordu, şimdi biz biz" demelerinin, cuntanın elebaşısı K. Evren'in ayaklarının altına binlerce metre uzunluğunda halılar sermelerinin altında yatan gerçek işte budur.

Adında 12 Eylül dönemi, işçi sınıfımıza, dostlarını ve düşmanlarını tanımada, sahte dostlarıyla gerçek dostlarını ayırmada büyük bir ders olmuştur. O, sizin ona işçi sınıfı temsilcisi ve önderi kesilen bir dizi "komünist", "sosyalist" maskeli karşı-devrimci aktının ve revizyonist sendika ağalarının gerçek yüzünü ve kendisini sırtından bıçaklayan ihanetini en iyi bu dönemde görmüş ve tanımıştır. 12 Eylül'le birlikte çoğu soluğu yurtdışında alan, ya da kuyruklarını altlarına kısıp köşelerine çekilen bu hainlerden işçi sınıfımız mutlaka hesap soracaktır.

Hakim sınıflar ve faşist cunta, işçi sınıfımız üzerindeki baskı ve oyunlarını, uşakları sarı sendika ağalarıyla el ele bugünde aynı şekilde sürdürmeye, muhalefetini düzen sınırları içinde tutmaya ve devrime yönelmesine engel olmaya çalışıyorlar. Ama kendi aralarındaki dalaşta, tüm emekçi kitlelerin olduğu gibi, işçi sınıfımızın muhalefetini de, bir kaldıraç olarak kullanma mücadelesinden de vaz geçmiyorlar. Çeşitli hakim sınıf klikelerinin, işçi sınıfının sendikal hareketinin içlerini etlerine geçirme dalaşının özünde yatan gerçek işte budur. Bu dalaşın, sendikal hakların lyice kuşa çevrildiği ve hakim sınıf uşaklarından başka aşağı-yukarı hiç kimseye yer kalmadığı mevcut şartlarda, daha değişik görünümler altında sürüp gideceği açık bir gerçektir.

Bütün bu baskı ve oyunlardan kurtulmanın, mevcut ağır sömürü şartlarını ortadan kaldırmanın yolu, işçi sınıfının toplumdaki kendi önder rol ve konumunun bilincine vararak, kendi sınıf bilinçli öncüsü olan komünist partisi önderliğinde örgütlenmesi, halk demokrasisi, bağımsızlık, sosyalizm ve sınıfsız toplum mücadelesine seferber olmasıdır. İşçi sınıfının her türden baskı, sömürü ve zulmden kurtuluşu ancak kendi eseri olabilir. Onu kurtaracak başka hiç bir sınıf ve güç yoktur!

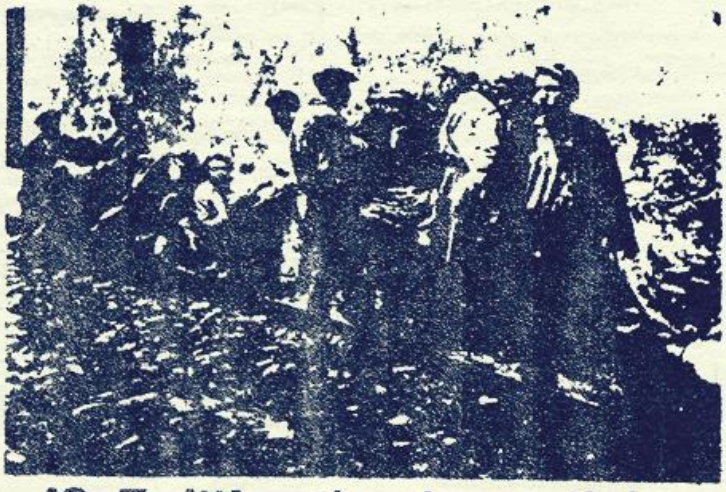

12 Eylül yoksul ve çilekeş köylülerimize ne getirdi?

Yeminli emperyalizm uşağı ve azılı halk düşmanı faşist cuntanın, elbetteki on milyonlarca yoksul ve çilekeş köylülerimize de getireceği hiç bir şey olamazdı.

Çünkü o, kurdun, yani milyonlarca köylümüzü orta çağın kahne karanlığına mahkum eden, yıllardır emperyalist efendileriyle kol kola onların kanını, iliğini emen bir avuç zalim ağanın, tefeci-tüccarın, hacı, hoca, dede, şeyh takımının, yani feodal güçlerin ve özellikle de onların gobekçi takımının da temsilcisiydi.

Faşist cunta, onların çıkarları doğrultusunda, kırsal kesimde de yıllarca yoksul ve çilekeş köylülerimiz üzerinde korkunç bir baskı ve zulüm uyguladı. Bu sınıfsal baskının, Kürt ulusu ve diğer azınlık milliyetler üzerinde uyguladığı korkunç milli zulmüyle birleştirerek, özellikle Doğu'da Kürt yoksul köylüleri ve emekçileri üzerinde daha da katmerli hale getirdi. Tatbikatların, operasyonların, arama-taramaların, jandarma dipçiğinin, komando zulmünün ardı arkası kesilmedi. "Teröristleri "arama", "yakalama" adı altında dağlar taşlar, hatta köyler bombalandı. Seyyar işkence tezgahları köy meydanlarına kuruldu. Yoksul emekçi köylüler, "teröristlerin yerlerini söylemeleri" için cenevaya yenildi, falakaya yatırıldı. Analarımızın bacılarımızın saçları birbirlerine bağlanıp, gözü dönmüş cani subayların kahkahaları arasında köy meydanlarında sürüklendi. Köy meydanlarında, arama-taramalarda, operasyonlarda, tatbikatlarda, baskınlarda, jandarma karakollarında, gözetim evlerinde, zindanlarda yüzlerce köylü katledildi. Binlercesi işkence tezgahlarından geçirilip zindanlara doldurulduu.

Faşist cunta tüm bu baskı ve zulüm uygulamalarıyla, yoksul ve çilekeş köylülerimizi sindirmeye, onların devrimci mücadelesini bastırmaya; hakim sınıfların ağır ekonomik ve siyasi buhranlarının faturasının en büyük payını, zamlar, devalüasyonlar, düşük taban fiyatları politikasıyla onların sırtına yıkmaya çalışırken; diğer yandan hayatı onlara da adeta zindan etti, hayat şartlarını alabildiğine zorlaştırdı, açlık, yoksulluk ve sefaleti görülmemiş boyutlara ulaştırdı.

O, bütün bu zorba ve kanlı uygulamalarına rağmen, yine de, gerçekleri yalan, demogoji ve sahtekarlıklarla gizlemeye çalışmaktan da geri kalmadı. İcraatlarını, "terör"ü önlemek (halbuki en büyük terörist kendisiydi, hem de resmi terörist), "memlekete huzur getirmek" (yani ağalara, patronlara halkı rahatça ezme ve soyma huzuru) adına meşrulaştırmaya çalıştı. Bu arada, yoksul köylülerimizin gözüne kül serpme açısından, arada bir "tarımı reformu" saklımını çiğnemekten de geri durmadı. Tıpkı bugüne kadar gelmiş geçmiş tüm hakim sınıf sözcülerinin yaptığı gibi. Yoksul köylülerimiz bu demogojinin en tipik örneğini ise, 12 Mart faşizmi döneminde görmüş ve yaşamışlardı.

12 Eylül deneyi, on milyonlarca köylümüze de büyük bir tecrübe olmuştur. Köylülerimizin gerçek dostlarıyla gerçek düşmanlarını, gerçek dostlarıyla sahte dostlarını en iyi biçimde gözler önüne sermiştir. Bu sefer de ve zulüm düzeninin on milyonlarca yoksul köylümüze de kurtuluş getirmeyeceğini, onların gerçek kurtuluşlarının ancak işçi sınıfı ve partisi önderliğinde sağlanabileceğini açık biçimde ortaya koymuştur. Hiç bir çok yoksul ve çilekeş köylülerimizin bu gerçeği süreç içinde daha iyi görmesini ve ilelebet elde ozu toprak devrimi olan demokratik halk devrimi yolunda ayağa kalkmasını engelleyemeyecektir.

YİĞİT GENÇLİĞİMİZ FAŞİZMİN OYUNCAĞI OLMAYACAKTIR

Geçtiğimiz son onbeş-yirmi yıl içinde, ülkemiz devrimci mücadelesine en aktif biçimde katılan, onun en önlerinde yer alan, halkımıza genel devrimci bilincin taşınmasında önemli rol oynayan, sayısız devrimci kadroyu ve önderi saflarından çıkaran; başlıca bu nedenlerden dolayı da komprador patron-ağa devletinin, onun resmi ve sivil faşist güçlerinin sürekli boy hedefi haline gelen, bu doğrultuda saflarında binlerce şehit veren yiğit gençliğimizin de, 12 Eylül faşizminden nasibini almaması elbetteki düşünülemezdi.

Nitekim faşist cunta, yiğit gençliğimizin devrimci mücadelesini bastırmak ve boğmak doğrultusunda yürürlüğe soktuğu saldırı planını bugüne kadar aralıksız biçimde sürdürmüş ve halen de sürdürmeye devam etmektedir. Çünkü o, yiğit gençliğimizin faşist diktatörlüğe karşı mücadelenin önemli bir parçası, aktif bir güci olduğunu, bu anlamda da hakim sınıflar açısından önemli bir tehlike oluşturduğunun farkındadır. Bu tehlikeyi bertaraf etmenin 12 Eylül'den daha uygun bir zamanı ve fırsatı bulunamazdı. Hakim sınıflar cunta eliyle bu zamanı iyi değerlendirdiler ve fırsatı iyi kullandılar. Dikkatlerini özellikle de öğrenci gençlik üzerinde yoğunlaştırdılar.

Faşist cunta, gençlik üzerinde yoğun bir baskı ve terör havası estirdi. Yüzlercesini darağaçlarında., işkence tezgahlarında, sokak ortalarında, zindanlarda katletti. Onbinlercesini işkence tezgahlarından geçirdi, zindanlara doldurdu, uzun yıllar süren cezalara çarptırdı. Üniversiteleri, liseleri, sanat okullarını, öğrenci yurtlarını askeri kışlalara, polis karakollarına çevirdi. YÖK cuntasını süngü zoruyla üniversitelere hakim kıldı. Faşist eğitim sisteminin adeta yeniden restorasyondan geçirdi. Öğrenci gençliğin uzun yıllar süren zorlu mücadeleler sonucu elde etmiş olduğu kısmi demokratik hak ve özgürlükleri süngü zoruyla gaspetti. Peş peşe yürürlüğe soktuğu yeni yeni kanun ve yönetmeliklerle, yüksek öğrenim kurumlarının kapılarını adeta halk gençliğine kapadı. Halk gençliğinin binlerce mensubunu işsizliğin, açlığın, sefaletin pençesine itti...

Cuntanın amacı açıktı; her ne pahasına olursa olsun yiğit gençliğimizin devrimci mücadelesini boğmak, onu faşizmin uysal bir kölesi ve oyuncağı haline getirmek.

O aynı çabalarını bugünde bütün hızıyla sürdürüyor, gençliği adeta zincire vurmaya çalışıyor. Gençlik üzerindeki baskı tedbirlerini alabildiğine yoğunlaştırıyor. Kemalist faşist ideolojiyle gençliğin beynini yıkama faaliyetlerine hız veriyor. Yetersiz kaldığı noktalarda, diğer hakim sınıf klikleriyle el ele vermekten geri kalmıyor. 12 Eylül'le birlikte "silahları gömen", ama aslında her yönden cuntanın bütün azgın baskı ve zulmünü destekleyen ve şimdi yavaş yavaş yeniden dişlerini göstermeye başlayan MHP'li fanatik ırkçı sivil faşist cinayet şebekelerine karşı takındığı hayır hah tutum ve elaltı desteği, bunun en son kanıtlarından birisidir.

ÖĞRENCİ YURDU MU, NAZİ KAMPI MI?

Fakat onların tüm çabaları boşuna. Onlar ne yaparlarsa yapsınlar, yiğit gençliğimizin devrimci mücadelesini boğamayacak, onu faşizmin uysal bir aleti haline getiremeyecekleridir. Yiğit gençliğimiz geçmiş tecrübelerden gereken dersleri çıkaracak, halkımızın işçi sınıfı ve partisi önderliğindeki demokratik halk devrimi mücadelesinde layık olduğu yeri, en aktif biçimde mutlaka alacaktır!

Bunu hiç bir güç engelleyemez!

Faşizm, kadınlarımızın öfke ve hıncında boğulacaktır!

İşçilerimize, yoksul ve çilekeş köylülerimize, yiğit gençliğimize, dar gelirli memurlarımıza, küçük esnaf ve zanaatkarlarımıza, kısacası tüm emekçi halkımıza zam, zulüm, işkenceden başka birşey getirmeyen, emekçi halkımıza hayatı adeta zindan eden, her geçen gün daha da yoğunlaşan bir açlık, yoksulluk ve sefaletin pençesine liten faşist cuntanın elbetteki kadınlarımıza da kazandıracağı bir şey olmazdı. Nitekim olmadı da!

Faşist cunta, tüm 12 Eylül dönemi boyunca emekçi kadınlarımız üzerindeki baskı, sömürü ve zulmü daha da katmerleştirdi. İnsanlık tarihinde eşi emsali görülmemiş bir vahşet ve barbarlık örneklerini onlar üzerinde de sergiledi. Yüzlerce, binlerce işçi, köylü, memur ve, kadın, genç kız, hatta kız çocuğu göz altına aldı, işkence tezgahlarından geçirdi, yüzlercesini tutukladı, zindanlara doldurdu, üzerlerindeki baskı ve işkenceleri ayrıca da sürdürdü, bir çoklarını idamlara kadar varan uzun cezalara çarptırdı. Kadınlarımız üzerinde, cinsiyet vermekten, falakaya yatırmaktan, cinsel organlarına jop sokmaktan, cinsel tacizden tutun da, ona geçmeye kalkan en vahşi ve barbar işkence yöntemleri uygulandı. Tatbikatlarda, operasyonlarda, arama-taramalarda, baskınlarda vs. giriştiği saldırılarla bütün bu uygulamalarını çok daha ileri, değişik ve yaygın boyutlara ulaştırdı. Bir çok devrimci ailenin ortağını sömürdü. Oğulları, kardeşleri, akrabaları işkence tezgahlarında, idam sehpalarında, zindanlarda, sokak ortalarında vs. katledilen, ya da tutuklanıp zindanlara doldurulan, ağır cezalara çarptırılan on binlerce analarımız, bacılarımız, eşlerimiz büyük acılar çekti, yüreklerini hasret ateşiyle kavurdu, oluk oluk gözyaşları döktürdü. Köy meydanlarında, karakol, mahkeme, zindan kapılarında bekletti, olmadık ediyetler etti, dipçikledi, süngüledi. Kadınlarımızın saçlarını birbirlerine bağlayıp köy meydanlarında sürüklemeyecek kadar barbarlaştı. Bütün bu baskı, zulüm ve işkenceleri, Kürt ulusu ve diğer azınlık milliyetlerine mensup kadınlar üzerinde uyguladığı milli, zulmüyle daha da ağırlaştırdı.

Faşizme içimizde kan damlayan kılıcız
Bir gün gelir kininizi dilerez amanın

Diğer yanda sinsilerin gölgesinde uygulayıverdiğini yaptığı IMF'ci 24 Ocak ekonomi politikasıyla, hayatı kadınlarımız için de çekilmez hale getirdi. Onları daha da karanlık ve zorlu bir yaşamın içine itti, açlığa yoksulluğa, sefalete sürükledi. İşçi kadınlar üzerindeki sömürü daha da dayanılmaz bir hal aldı. Bir çokları sokağa atıldı. Bir çokları "İş Kazaları" denilen cinayetlerde can verdi. Artan işsizlik, pahalılık, zorlaşan ve adeta dayanılmaz hale gelen hayat şartları her geçen gün artan sayıda emekçi kadını bedenlerini satmaya, fuhuşa sürükledi. "Beyaz Kadın Ticareti" hakim sınıfların bu işin "erbabı" kesimlerine tatlı kârlar sağladı. "Kadın eti" en büyük kâr getiren meta haline getirildi. Seks dergileri, kitapları, gazeteleri ortalığı sardı. Kadın-erkek cinsel ilişkilerinin en ahlaksız biçimde sergilendiği pornografi aldı yürüdü. Faşist cunta, böylece, kadınlar üzerinde sağlanan sömürüyü, diğer bir yönüyle de toplumu, özellikle de gençliği zehirlemenin aracı olarak kullandı. Ki bu tüm gerici rejimlerin ve faşist diktatörlüklerin ortak özelliğidir.

Faşist cunta, kadınlarımız üzerinde uyguladığı bütün azgın baskı, sömürü ve zulmün yanı sıra; sözüm ona "kadın haklarının" savunucusu kesilerek, kadınlarımızın "geri bırakılmışlıktan", "cahillikten" vs. kurtarılmasından dem vurarak, diğer sihahına, yani yalan, demogoji ve sahtekarlıklarına hız vermekten, böylece kendi gerçek kimliğini kadınlarımız nezdinde de gizlemeye çalışmaktan da geri kalmadı.

Ama onun bütün bu yaptıkları, kadınlarımızı yıldıramadığı gibi, onların belli gerçekleri görmelerini, anlamalarını, seslerini yükseltmelerini de engelleyemedi. Yurtsever, devrimci, demokrat ve komünist kadın tutuklularına işkence tezgahlarında, Mamak vs. gibi cuntanın zulüm kalesi zindanlarda, mahkemelerde yükseltikleri sayısız direniş örneği; devrimci analarının, bacılarının, eşlerinin zindan, karakol, mahkeme ve meclis kapılarında korkusuzca yükseltikleri protesto sesleri bunun en bariz örnekleridir.

Bütün bunlar, kadınlarımızın gelecekte yükselteceklerini şanlı devrimci mücadelenin müjdecisi olarak, KADINLAR KATILMADAN DEVRİM OLMAZ gerçeğini en iyi biçimde yeniden vurgulamış ve faşist cuntanın yüzüne çarpmıştır. Faşist cuntanın kadınlarımızdan duyduğu korku yersiz değildir. Kadınların bağrılarında taşıdıkları enerji, içlerinde biriktirdikleri acı, hasret, öfke ve hınç, proletarya partisinin önderliğinde mutlaka büyük bir devrimci güce dönüşecek, emperyalist uşağı hakim sınıflara ve onların faşist cunta gibi sözcülerine dünyayı zindan edecektir!

Faşist cuntanın Kürt ulusu ve diğer azınlık milliyetler üzerinde uyguladığı azgın milli zulüm

Faşist cunta, Türk hakim sınıflarının ilk günden beri Kürt ulusu ve diğer azınlık milliyetler üzerinde uygulaya geldikleri milli zulmü, yine istisnasız onların tüm kanallarından aldığı destek ve güçle, 12 Eylül döneminde görülmemiş boyutlara ulaştırdı.

Bilindiği gibi, çok uluslu bir ülke olan Türkiye'de; Türk ulusu hakim ulusu, Kürt ulusu ise ezilen ulusu oluşturmaktadır. Bu iki ulusun yanı sıra, ülkemizde çeşitli azınlık milliyetlerine bakınmaktadır. Ülkemizde milli zulüm, hakim Türk ulusunun hakim sınıflarınca ezilen Kürt ulusuna ve diğer tüm azınlık milliyetlere uygulanmaktadır. Ezilen ulusun ve diğer azınlık milliyetlerin dilleri yasaklanmış, kültürleri baskı altına alınmış, serbestçe gelişip sevilmeleri engellenmiş, Kürt ulusal hareketleri ve diğer azınlık hareketler, zaman zaman jenosidlere varan katliamlarla bastırılmıştır. Kürt ulusunun kendi kaderini tayin, yani ayrılıp ayrı bir devlet kurma hakkı, Türk hakim sınıflarca alçakça çiğnenmiş ve halen de çiğnenmeye devam edilmektedir. Bu anlamda ülkemizde ulusal sorunun esasenKürt ulusal sorunu oluşturmaktadır.Hakim sınıflar da esas dikkatlerini bu yönde yoğunlaştırmışlar ve yoğunlaştırmaktadırlar.

Faşist cunta, hakim sınıfların bu ezen ulus politikasını (azgın şövenizmini) sürdürmüş, komprador patron-ağa devletinin milli zulmünü çok daha yaygın boyutlara ulaştırmıştır. Hatta denilebilir ki, 12 Eylül askeri faşist diktatörlüğünün ABD emperyalizminin açık, diğer emperyalist güçlerin ise hayırhah destekleriyle tezgahlanmasının en önemli nedenlerinden birisi de, Türkiye'de dahil olmak üzere, çeşitli bölge ülkelerinde gelişen Kürt ulusal hareketleri ve bunların bir patlama yaratma tehlikesiydi. Bu gelişme ikili bir karakter arzetmekteydi: Bir yandan RSF'nin, kendi uşakları vasıtasıyla bu hareketlerin önderliğini ele geçirip, bölgede etkinlik sağlama açısından kullanması çabalarının yoğunlaşması; diğer yandan devrimci-demokratik Kürt ulusal hareketinin giderek, bölgedeki gerici devletlerin ve ardındaki emperyalist güçlerin, özellikle de ABD emperyalizminin ulusal çıkarlarını tehdit eder hale gelmesi.

Cunta, işte bu özel nedenden dolayı da Türkiye Kürdistan'ındaki milli zulmüne hız verdi, Kürt devrimci-demokratik hareketini ezmek için, elinden gelen her yola başvurdu. Bölgedeki tatbikatlarını, arama-taramaları, operasyonları, jandarma dipçiğini, komando zulmünü alabildiğine yoğunlaştırdı. Binlerce Kürt köylüsünü, emekçisini, devrimci, demokratını işkence tezgahlarından geçirdi, on binlercesini zindanlara doldurdu. Dersim'de, Diyarbakır'da, Hakkari'de milli zulmün en vahşi örneklerini sergiledi. Diyarbakır zindanlarında, bir çok mahkumu katletti, bir çoklarını din din yakmaya kalkışacak kadar vahşileşti. Zindanlarda akrabalarını, kızlarını, oğullarını ziyarete giden ve Kürtçe den başka dil bilmeyen yaşlı ana-babalara kendi öz ana dillerini konuşmayı yasaklayacak kadar, azgın Türk şovenisti kesildi.

O elbette ki, sadece bunlarla da kalmadı. Zaman zaman bu vahşetini diğer komşu ülke sınırlarını aşıp, ötelerdeki Kürt bölgelerine kadar yaydı. Tabii ki ordaki sınıf kardeşleri gerici rejimlerle açık işbirliğine girişerek, O aynı vahşetini bugünde sürdürmeye devam ediyor. Son Şemdinli ve Eruh olayları bahane edilerek, bölgede girişilen ve İran, Irak Kürdistan'larına kadar yaygınlaştırılan operasyonlar, bunun en açık örneğidir.

Bu örnekler bitebilir mi? Bu sömürü ve zulüm düzeni varlığını koruduğu sürece geçmişte Koçkiri, Ağrı, Zilan, Dersim, Elazığ'larda, bugünde Şemdinli, Eruh'larda olduğu gibi, bundan sonra da, zaman zaman çok daha kanlı ve barbar biçimlere bürünerek devam edip gidecektir...

Ama tarih hiç bir zulmün hesabını zalimlerin yanına kâr koymamıştır. Çeşitli milliyetlerden Türkiye halkı, proletaryanın kızıl sınıf bayrağı altında birleşerek mutlaka bu düzeni yerle bir edecek, tıpkı diğer icraatları gibi, Kürt ulusu ve diğer azınlık milliyetler üzerindeki milli zulmünün hesabını da mutlaka komprador patron-ağa devletinden ve faşist cunta gibi temsilcilerinden soracaktır!

Acı düşer çimene
Gece ayazında,
Çiğ bilmez
Yeşil açmaz çimen
Kanlı rengi
KURDİSTAN'ın

Gece çöktüğü
Zindanda YENİ GÜN

Koya altında adı
NEWROZ gizlir yüreğinde
KURDİSTAN'ın

Yasak bahar
KURDİSTAN'da
GÜN ağarmadı hiç
Olsun YENİ
Gece bela başına
KURDİSTAN'ın
Yurtsuz Kurt
KURDİSTAN'da

☆Yaşasın Özgürlük Mahkumlarının Şanlı Direnişi

Faşizmin zindanlarındaki tüm devrim savaşçıları derhal serbest bırakılmalıdır!

Düşman en iyi biçimde kendi içinde tanınır! Düşmanın gerçek iki ise işkence yuvaları, zindanlar ve mahkeme salonlarıdır. Çünkü sınıf mücadelesi bütün çıplaklığıyla kendisini buralarda ortaya koyar ve koyuyor da!

Faşist cuntanın çıplak yüzünü görmek için, onun tam 12 Eylül dönemi boyunca sorgulama bürolarında, zindanlarda ve mahkemelerdeki icraatlarına bakmak gerekir, yalan ve demogojiden ibaret olan laflarına değil.

Gerçekten de ülkemizde, 12 Eylül faşizmi döneminde asıl sınıf mücadelesi, dışarda değil, buralarda, özellikle de zindanlarda cereyan etti ve hala da bütün acımasızlığıyla cereyan ediyor.

Komprador patronluğa devleti çarkının küçük ve sıradan bir parçasını oluşturan işkence tezgahları, cuntanın işbaşı yapmasıyla birlikte daha da bollandı. Yıllarca durup dinlenmeden hardi hurdi çalıştı, hala da çalışmaya devam ediyor. Yüzbinlerce işçi, köylü, genç, memur, aydın yurtsever, devrimci, demokrat, komünist bu tezgahlardan geçirildi. Üzerlerinde en vahşi, en barbar, en insanlık dışı işkence yöntemleri, emperyalist efendilerinin sağladığı en "modern" araçlarla uygulandı. Elektrik vermeden, tırnak sökmeden, falakaya çekmekten vs. tutun da, taş çamura gömmeye kadar.... Dahası, işkence tezgahları ve yuvaları faşist cuntaya dar gelmeye başladığından, aynı uygulamalar tüm zindanlara, mahkemelere, köy meydanlarına, kısacası, yurdun en ücra köşelerine kadar götürüldü. Yüzlerce kişi katledildi, binlercesi sakat bırakıldı.

Faşist cuntanın icraatı elbetteki sadece işkence yuvalarında kalmadı. O, yüzbinlerce işçi, köylü, genç, memur, yurtsever, devrimci, demokrat ve komünisti, aylarca bulan işkence dönemlerinden geçirtükten sonra tutuklattı, zindanlara doldurttu. Aynı zulüm ve baskılarını en barbar biçimde oralarda da sürdürdü. CIA-MİT-KONTR-GERİLLA yuvalarında kotarılan son derece sistemli, uzun vadeli ve bilinçli bir politikayla, devrimci kadroları imhaya yöneldi. Mamak'ta, Metris'te, Diyarbakır'da, Elazığ'da, kısacası yurdun dört bir yanında, Saygon zindanlarını aratmayacak işkence ve baskı yöntemleri ortaya kuyuldu, halkımızın onlarca yiğit evladını böylece katletti.

Cuntanın bütün bu uygulamalardaki gerçek amacı neydi?

Cunta, bütün bu faşist uygulamalarla, zindanlara doldurduğu yüzbinlerce yurtsever, devrimci, komünisti, kendi yuvasında kendi anladığı dilden teslim almak, faşizmin ideolojisi önünde diz çöktürmek, onları devrimci onurlarını ayaklar altına alıp kişiliksiz robotlar haline getirmek, faşizm için zararsız ve uysal aletler haline sokmak; bu duruma düşmeyenleri ise her ne pahasına olursa olsun süreç içinde imha etmek, ya da en azından eli ayağı iş tutamaz hale getirmek istiyordu.

Tüm askeri ceza ve tutuk evlerinde süngü zoruyla yürürlüğe sokulan, ya da sokulmak istenen askeri talimler yaptırma, irkçı-faşist sloganlar attırma, marşlar söyletme, faşist Kemalist ideolojiyle beyin yıkama vs. uygulamaların gerçek amacı buydu işte.

Fakat faşist cunta bu amacına hiçbir zaman istediği gibi ulaşamadı. Elbetteki sınıf mücadelesinin bu amansız keskinliğine göğüs geremeyen, yılgınlığa kapılan, devrime olan inançlarını yitiren ve dökülen belli kesimleri etkileme başarısı gösterdi. Bunun en önemli nedenlerinden birisi ise, faşizmin yeni saldırı biçim ve taktikleri konusundaki teorübesizlik ve bunun yarattığı şaşkınlıktı. Yine de tüm hata, zaaf ve eksikliklerine rağmen, devrim savaşçılarının dalga dalga yükselen direnişleri, en güçlü olduğu yerde zindanlarda faşist cuntaya ağır darbeler indirdi, devrim tarihimize geçecek şanlı direniş destanları yarattı. Ve hala da yaratmaya devam ediyor. Cuntanın tüm yalan, demogoji, iftira ve çarpıtmalarına rağmen, faşizmin zindanlarından yükselen bu direniş sesi, kulaktan kulağa, dilden dile dolaşarak dört bir yana yayılıyor, halkımızın umut ve gurur kaynağı oluyor.

Faşist cunta, kendisi için ölümcül gördüğü bu sesi boğmak için elinden gelen her türlü yola baş vurmaya devam ediyor. Saldırılarını aralıksız biçimde sürdürüyor. Dış dünya ile olan tüm bağlarını kopararak, onları tecrit etmeye çalışıyor. Devrimci mahkumlar üzerindeki imha programını uygulamakta kararlı olduğunu sık sık tekrarlamaktan da geri kalmıyor.

O böyle yapmakla, sadece kendi gerçek yüzünü her geçen gün daha da iyi ortaya koymuş oluyor. Faşizmin mantığını en iyi biçimde sergiliyor.

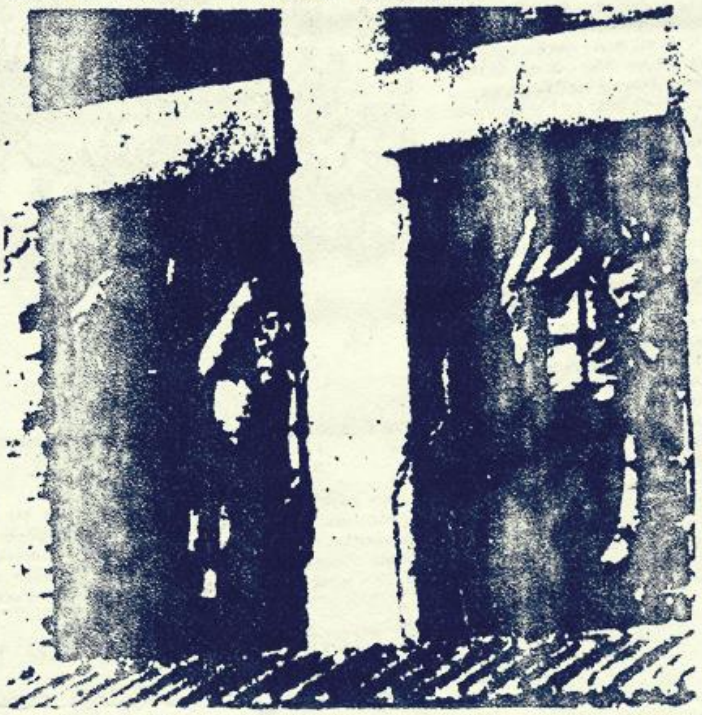

VATANHAİNİ OLAN KİMDİR?

YEMİNLİ EMPERYALİZM UŞAĞI VE AZILI HALK DÜŞMANLARI MI? YOKSA ÜLKEMİZİN BAĞIMSIZLIĞI VE HALKIMIZIN KURTULUŞU UĞRUNDA SAVAŞANLAR MI?

Faşist cuntanın, yandaşlarının ve tüm emperyalizm uşağı hakim sınıf kalemşörlerinin, ortak bir koro oluşturarak, çığırtkanlığını yaptıkları konulardan birisi de budur.

Bilindiği gibi, 12 Eylül faşizminin ülkemiz devriminin gündemine soktuğu özgül bir sorun var: Bu, cuntanın vahşi ve barbar faşist zulmünden, baskı ve işkencelerinden canlarını kurtarmak için; üzerinde doğup büyüdükleri, yaşadıkları yurtlarını; acılarını, sevinçlerini, hasretlerini, umutlarını paylaştıkları ailelerini, ana, baba, kardeşlerini, arkadaşlarını, dostlarını, yoldaşlarını terketmek zorunda kalıp, başta Yunanistan olmak üzere, özellikle çeşitli Avrupa ülkelerine iltica eden ve sayıları binleri bulan mülteciler sorunudur.

Kuşkusuz ki bu, sadece ülkemiz devrimine has bir olgu değildir. Dünya devrim tarihi, başta Filistin'de olmak üzere, bunun sayısız örneklerine tanıktır.

Faşist cunta işte bu gerçeği demogojik biçimde kullanmaya, ülkenin somut gerçeklerini çarpıtarak, ya da boyu bir sinsilikle perdeleyerek, çeşitli milliyetlerden halkımızın, dünya demokratik ve devrimci kamuoyunun gözüne kul serpmeye çalışıyor. Bu doğrultuda yoğun bir yalan ve iftira kampanyası yürütüyor: "yurda dön" çağrıları yayınlıyor, beşer onlarca, yüzlerce kişiyi "vatandaşlıktan" çıkarma "kararı"nı alıyor.

Faşist cuntanın amacı ikilidir; bir yanda bu tür kampanyalarla halkın devrime olan inancını sındırmek, ülkenin bağımsızlığı ve halkın kurtuluşu uğrunda savaşan yurtseverleri, devrimcileri, komünistleri ülke ve dünya kamuoyu nezdinde küçük düşürmek, onurlarını rencide etmek, halkın onlara olan güvenini sarsmak; diğer yandan kendisinin, yandaşlarının, tüm emperyalizm uşağı ve azılı halk düşmanlarının gerçek vatanhaini kimliklerini gizlemek, kendilerini vatansever göstererek yanıltıcılık, onca zulüm, baskı ve işkenceyi meşrulaştırmak, gerçekleri gizleyerek ve çarpıtarak ömürlerini biraz daha uzatabilmek.

Ama, bir halk sözünün de açık biçimde ifade ettiği gibi: "gerçekler güneş gibidir, balçıkla sıvanamaz!" Faşizmin zulmü, vahşeti ve barbarlığının halkımızın devrimci mücadelesini durdurmaya yetmemesi gibi; yalan, demogoji, sahtekarlık ve iftiraları da ülkemiz gerçeklerini gizlemeye yetmeyecektir. Çeşitli milliyetlerden emekçi halkımızın, dünya devrimci-demokratik kamuoyunun bu gerçekleri görmesini ve faşist cuntaya laneteler yağdırmasını engelleyemeyecektir.

Çünkü gerçek "vatanhaini" olan; ülkemizin yeraltı ve yer üstü hammaddelerini, halkımızın emeğini alın terini emperyalist efendilerine peşkeş çeken; ülkemiz topraklarını parsel parsel emperyalist efendilerine kiralayan, satan; onların ülkedeki ve bölgedeki menfaatlerinin bekçi köpekliğini yapan; emperyalist efendiliğiyle kol kola emekçi halkımızı insafsızca sömüren soyan; bu doğrultuda halkımıza azgınca saldırıp, görülmemiş bir baskı ve zulmü ona reva gören cuntanın elebaşısı K. Evren, diğer mensupları, tüm yandaşları, tüm yeminli emperyalizm uşakları ve azılı halk düşmanlarıdır. Onlar ne yaparlarsa yapsınlar, hangi yola baş vururlarsa vursunlar bu tescilli vatanhaini kimliklerini asla gizleyemeyeceklerdir. Halkımız onları mutlaka yakalandıracaktır!

Faşist cunta meselenin diğer yönünü, şimdilik "unutmuş" görünüyor! Ama biz yine de onu ve yandaşlarına hatırlatalım: İki türlü mülteci vardır: birincisi devrimci mültecilik, ikincisi böyle bir mültecilik, herhangi bir ülke devrimine asla en küçük bir leke getirmez, tam tersine böyle mültecilikler neden olanları tarih en ağır biçimde yargılar ve mahkum eder, ikincisi karşı-devrimci mültecilik, yani Şah, Samoza vs. mülteciliği!

Faşist cunta ve yandaşları, o an geldiğinde arabalı kaçacak delik bulabilecekler mi?

Ama biz biliyoruz ki, baskı, zulüm ve işkence gericileri asla çökmüşten kurtaramaz! Eğer kurtarsaydı Hitler'i, Mussolini'leri, Şah'ları kurtarırdı!

Halkımız, asıl suçlunun zindanları doldurulan, işkencelerden geçirilen ve süreç içinde imha edilmeye çalışılan onbinlerce yiğit evladı değil; faşist cunta elebaşları, yandaşları, halkımızın kanını iliğini sömüren emperyalist uşağı komprador patronlar, zalim ağalar, bi avuç vurguncu soyguncu olduğunu; ve asıl onların zindanlara doldurulması gerektiğini her geçen gün daha iyi görüyor ve anlıyor.

İDAMLAR DERHAL DURDURULMALIDIR!

DARAĞAÇLARINDA SALLANDIRILMASI GEREKENLER DEVRİM SAVAŞÇILARI DEĞİL? FAŞİST CUNTA MENSUPLARI, K.EVREN VE YANDAŞLARI GİBİ YEMİNLİ EMPERYALİZM UŞAĞI VE ELİ KANLI HALK DÜŞMANLARIDIR!

Cunta, 12 Eylül döneminde estirdiği yoğun faşist terör ve zulmün bir parçası olarak idamlara da hız verdi. Faşist sıkıyönetim mahkemelerinin kirdiği "kalem"ler doğrultusunda, bugüne kadar geçen süre içinde onlarca devrimciyi idam etti. Onun bu konudaki amacı da açıktı: öne çıkan devrimci kadroları imha etmek, esas olarak da bu "ceza" biçiminin yarattığı psikolojik etkiyle, devrimci kadroları sindirmek, yıldırmak, devrimci mücadeleden vaz geçirmek, dahası halkımızın devrime doğru yönelmesini engellemek.

Kuşkusuz ki bu, çöküşe doğru giden tüm gerici rejimlerin ve onların en azgın biçimleri olan faşist diktatörlüklerin değişmez bir yöntem ve taktiğidir.

Ama bütün bunlar, devrimci mücadeleyi durdurmaya yetebilir mi?

Elbetteki hayır!

Nehirler tersine akıtılamaz! Tarihin tekerleği geriye doğru çevrilemez! Devrim selinin önüne dikilen her gerici engelleri yıkıp geçmesi kaçınılmazdır!

Cunta bu gerçeği görmek istemiyor, aynı yöntem ve taktiğini bütün şiddetiyle sürdürmeye çalışıyor. Onun direktifleri doğrultusunda "kalemler kırılmaya" devam ediliyor. İdam dosyaları mecliste sıra bekleyen, hakkında idam "hükmü" verilen ve halihazırda idamı istenen devrim savaşçılarının sayısı binleri buluyor. Cunta sık sık "idam" tehditleri savurmaktan geri kalmıyor. Cuntanın elebaşısı K. Evren bu yönde boi boi faşist propaganda yapıyor.

Faşist cunta böylece, kendi gerçek suçunu da gözlerden gizlemeye çalışıyor.

Fakat halkımız, kimlerin idam edilmesi gerektiğini çok iyi biliyor: Bunlar cunta mensupları, elebaşları K. Evren ve yandaşları gibi yeminli emperyalizm uşakları, halk düşmanları, tescilli vatanhainleri, sapık katilleridir!

CEZALARINI MUTLAKA ÇEKECEKLERDİR!

4.yılında faşist cuntayı...

Başlangıç Syf: 1'de

Komprador burjuvazi ve toprak ağalarının saltanatına son verip, onların faşist diktatörlüğünü yıktı mı? Halkımızı açlık, yoksulluk ve sefaletten kurtardı mı? İşsize iş, köylüye toprak sağladı mı? Zam, zulüm işkence son buldu mu?....

Elbetteki hayır!

Tam tersine, 12 Eylül döneminde uygulanan askeri faşist diktatörlük, bütün bu olguları daha da pekiştirdi, on kat, yirmi kat daha da derinleştirdi, ülkemizin sorunlarına yeni sorun, dertlerine yeni dert katdı.

Ülkemiz üzerindeki emperyalist boyunduruğu daha da ağırlaştırdı. Başta ABD olmak üzere, emperyalist efendileri ve sürücüsü IMF'nin direktif ve emirleri doğrultusunda tezgahladığı bir dizi yeni antlaşmaları peş peşe yürürlüğe soktu. Ülkeyi adeta emperyalizmin açık pazarı haline getirdi. Ülkeyi emperyalist sermaye açısından ilgi çekici hale getirmek için, ne hineri varsa ortaya döktü, emperyalist efendilerinin karşısında gerdan kırdı, gübek attı. Onlarına uşağı bir avuç komprador patronu, ağa, tefeci-bezzaz, aracı, vurguncu, soygunseviya tatlı kârlar sağlayıp, mallarına mal, paralarına para katacakları "rahat", "huzurlu", "güvenli" bir sömürü ve kâr ortamı sağladı. Bu arada kendisi ve yandaşları da bol bol bu çıpıkıten oldandı.

Emperyalist haydutlara ve uşaklarına sömürgelerin gölgesinde sağlanan bu "mutluluğun" faturası, elbetteki her zaman olduğu gibi bu kez de halkımıza ödettirildi.

Çeşitli milliyetlerden emekçi halkımız üzerindeki baskı, sömürü ve zulüm alabildiğine katmerleştirildi. İşçiler, köylüler, memurlar, dargelirli esnaf ve zanaatkarlar korkunç bir açlık, yoksulluk ve sefaletin kucağına itildi. Devrimci mücadele en vahşi ve barbar yöntemlerle azgınca bastırıldı. Kürt ulusu ve diğer azınlık milliyetler üzerindeki milli zulüm doruk noktasına çıkarıldı. Tüm ülke baştan başa zindana çevrildi. İşkence yurdun en ücra köşelerine kadar yayıldı. Yüzbinlerce işçi, köylü, genç, memur, yurtsever, devrimci, demokrat, komünist gözaltına alındı, işkence tezgahlarından geçirildi, tutuklandı, zindanlara dolduruldu, aylık baskı ve eziyetler orzalarda da sürdürüldü. Onlarca darağaçlarında, yüzlercesi işkence yuvalarında, zindanlarda, sokak ortalarında, arama-tarama ve operasyonlarda kurşunlandı, katledildi...

Faşist cuntanın tüm bu yaptıklarını anlatmaya, kuşkusuz ki, ciltler dolusu kitaplar yetmez. Ama bu kadarı dahi onun yeninli emperyalizm uşaklığı ve azılı halk düşmanlığı kimliğini gözler önüne sermeye, onu tarih önünde yargılamaya ve mahkum etmeye yeterlidir.

Evet O, amaç ve niyetlerini gerçekleştirmede bir hayli mesafe katetmiş ve belli ölçülerde başarılı olmuştur. Ama her şeye rağmen yine de halkımızın devrimci mücadelesini bütünüyle boğamamış, bastıramamıştır. Bu süre içinde ülke ve dünya demokratik-devrimci kamuoyu önünde önemli ölçüde teşhir ve tecrit olmuş; 6 Kasım seçim aldatmacasını tezgahlayarak, sözümona yeni bir biçime bürünmeye, yüzüne parlamento maskesini geçirmeye çalışmıştır. Lakin bütün bunlar dahi, onu diken üzerinde oturur olmaktan kurtaramamış; teşhir ve tecritini daha da hızlandırmış; cunta cephesinin ve cunta kesimiyle hakim sınıfların diğer kesimleri arasındaki çatlakları daha da derinleştirip iyice su yüzüne çıkarmış; kısacası istediği gibi sürüt atabileceği bir "güven ve huzur" ortamı sağlama, düşlediği "milli birlik ve beraberliği" kurma işlahını kurcağında koymuştur. Yıllar boyu süren amansız bir baskı, sömürü ve zulüm pahasına bir türlü tesis edilemeyen ekonomik istikrar, IMF reçetelerinin ve onların uygulayıcısı Özal balonunun giderek hızlanan iflası; muhtemel bir halk hareketinin yeniden gelişiminin her geçen gün artan tehlike ve tehdidi; hali hazırda cuntanın tatlı uykularını kaçıran başlıca etmenler arasındadır.

Faşist cunta, her ne kadar bir adım gerilemiş, elebaşısı K. Evren'e "Cumhurbaşkanı", diğer mensuplarına ise "Cumhurbaşkanlığı Konseyi" etiketleri yapıştırıp sözüm ona kendisine "sivil" bir görünüm kazandırmış, kendi konumunu yasalarla "güvence" altına almış ve 6 Kasım seçim aldatmacasının kendisine yaptığı "azizlik" sonucu şimdilik Özal hükümeti alternatifini sineye çekmek zorunda kalmışsa da; devlet güçlerinin düzginlenmiş elde toplamış olmanın verdiği rahatlıkla, işlerin perde arkası başaktörlüğünü yapmaya; muhtemel gelişmeleri kollamaya; gereken tedbirleri sürekle almaya devam etmekte; halkımız üzerindeki baskı, sömürü ve zulmün, biraz daha maskelenmiş olmakla birlikte, özünde aynı vahşilik ve barbarlıkla sürdürülmesine önayak olmaktadır. Onun bu vahşeti, bugün için özellikle cezaevlerinde devrimci kadrolara yöneltilen imha saldırılarında ve Doğuda Kürt ulusu üzerinde uygulanan azgın milli zulümde somutlaşıyor ve yoğunlaşıyor. ABD emperyalizminin Orta-Doğu'daki jandarmalığı rolü doğrultusunda, İran ve Irak Kürdistan'ında giriştiği operasyonlar ise, onun bölge halkları açısından oluşturduğu saldırgan tehlikeyi açık biçimde gözler önüne seriyor.

Ama her halükarda da, halkımız, 12 Eylül döneminin yarattığı şoktan giderek kurtulmaya, yavaş yavaş kendisine gelmeye, giderek ayaklanmaya başlıyor. Devrimci hareket ve komünist hareket, aksamış olan ikinci ağır yenilginin açtığı yaraların derinliğine, doğurduğu hastalıkların büyüklüğüne, yaşanılan yenilgi yıllarının yarattığı kötü ayrışma ve saflaşma ortamının tüm acımasızlığına rağmen, derlenip toparlanmanın ve süreç içinde ileriye doğru güçlü bir sıçrama yapmanın şiddetli sancısını çekiyor. 12 Eylül'le birlikte, hızlı bir düşüş içine giren ve bugün alt seviyelerde seyreden devrimci durumun, halihazırdaki durgunluğuna rağmen, yeni bir devrimci kabarışın etmenleri için için birikiyor. Açıktır ki, bugünün Türkiye'si, 12 Eylül öncesinin Türkiye'si olmaktan bir hayli uzaktır. Bir daha aynı koruma gelmesi de oldukça zordur. Sınıf mücadelesi kendisini değişen şartlara uydurarak ve çok daha keskin ve amansız biçimlere bürünerek yükselecektir. Onun bu sorulu ve amansız karakteri, ister istemez o oranda büyük zorluklar, fedakarlıkları, acıları da birlikte getirecektir. Bu ise, kahcılığı ve süreklilliği sağlanmış bir komünist örgütlenmeyi ve bilinci vazgeçilmez bir zorunluluk haline getirmekte, dolayısıyla 12 Eylül öncesi "gazete", "dernek" örgütlenmelerinin ölüm fermanını beğrında taşımaktadır. Partimiz, 12 Eylül döneminin sağlıklı bir değerlendirmesini yapmayı, 2. ağır yenilgisinden gereken dersleri doğru biçimde çıkarmayı, böylece ülkemiz sınıf mücadelesi içinde üzerine düşen tarihi rolü oynama doğrultusunda ileriye doğru güçlü bir sıçrama yapıp bu boşluğu sürekle doldurmayı, Türkiye devriminin kaderi açısından tayinedici bir önemde görmektedir ve bu görevi yerine getirebilmek için elinden gelen her türlü gayreti sarfetmekten asla geri kalmayacaktır.

Yine bir halk sözünün anlamlı biçimde ifade ettiği gibi; "rüzgar eken, fırtına biçer"! Hakim sınıflar, emperyalist efendileri ve faşist cunta, ekilen rüzgarın hesabını, fırtına biçerek ödeyeceklerdir! Hiç bir güç onları bu kaçınılmaz tehlikeden kurtaramayacaktır! Halkımız, faşist cuntayı er ya da geç yargılayacak, ondan tüm yaptıklarının hesabını mutlaka soracaktır! Yaptığı onca zulüm, döktüğü onca kan, halkımıza çektirdiği onca acı, cuntanın yanına kâr kalmayacaktır!

Şimdi şapkamızı önümüze koyup onca olup-bitenler üzerinde derin derin düşünmenin, 12 Eylül döneminden sağlıklı dersler çıkartmanın, bu derslerin ışığında, ahnan derin yaraları iltimamla sarmanın, adım adım derlenip toparlanmanın, çekilen onca acı, ıstırap ve hasreti engin bir sınıf mücadelesi azim ve kinine dönüştürmenin, yenilgiden yenmesini öğrenmenin ve Türkiye devriminin zaferine giden yolu aralamanın tamda zamanıdır.

Haydi hep birlikte görev başına!

Türkiye ABD'nin bölgedeki...

Başlangıç Syf: 3'de

tusunda bir hayli mesafe katetmiştir.

Faşist cunta, baş efendisini adeta bir köle sadakatiyle takip etmiş, onun bir dediğini iki etmemiş, ülkemizi ABD'nin "güven" ve "huzur" içinde daha pervasız biçimde atoyunattığı bir alan haline getirmiş, önüne her kemik atıldığında, kabaran iştahıyla bu ABD uşağı politikaya daha da hız vermiş; ama diğer yandan bütün bu açık ABD emperyalizmi uşağı icraatlarını, "kör kör parmağım gözüne" misali, "bağımsızlık", "ülke çıkarları", "dost ve müttefiklerle yardımlaşma" vs. çığırtkanlıklarıyla maskelemeye çalışmaktan da geri kalmamıştır.

12 Eylül döneminde ABD ile daha da sıkılaştırılan ilişkiler, yapılan çeşitli askeri ve siyasi antlaşmalar, hızlanan silah ticareti, yeni hava alanları yapma, uçak fabrikası kurma, Türkiye topraklarında ABD'nin Orta-Doğu'ya yönelik faaliyetlerine kolaylıklar tanıma, Türkiye'ye nükleer başlıklı atom füzeleri yerleştirme, Kıbrıs "KKTC" manevrasıyla Kuzey Kıbrıs'ın açık ABD üssü haline getirilmesi, Irak ve İran Kürdistan'ına karşı girişilen operasyonlarla, bölge ülke ve halklarına yöneltilen saldırı tehditleri vs. bunun ilk anda akla gelebilen örnek ve kanıtlarıdır.

Faşist cunta ülkemizi ABD'nin bölgedeki bir ileri karakolu, elebaşısı K. Evren'i de Orta-Doğu'nun yeni "Şah"ı yapmak istiyor. Bu doğrultudaki icraatlarını aralıksız sürdürüyor.

Ama unuttuğu bir şey var; çeşitli milliyetlerden Türkiye halkı onun bu oyunlarına alet olmayacak, bölgedeki tüm diğer halklarla kardeşliğini ve dostluğunu daha da sıklaştıracak, cuntanın oyunlarını boşa çıkaracak ve ondan tüm yaptıklarının hesabını, Proletarya Partisinin önderliğinde yürütüp zafere ulaştıracağı şanlı milli demokratik halk devrimi mücadelesiyle mutlaka soracak, ülkemizi bağımsızlığa, halkımızı özgürlüğe kavuşturacaktır!

Tarih "tekerrür"den...

Başlangıç Syf: 1'de

önce iki açık faşizm ve iki ağır yenilgi *tecrübesinin doğrudan sonucudur.*

Tartışma götürmez bir gerçektir ki; "Hangi savaşta okursa olsun, her türlü askeri harekat, savaşçıların saflarında belirli bir düzen bozukluğuna yol açar. Bundan savaş yapılmaması gerektiği sonucuna varılmamalıdır. Yalnızca savaşmayı öğrenmek gerektiği sonucu çıkarılmalıdır. Hepsi bu kadar." *(Lenin)*

İşte yenilgi yıllarının en önemli özelliği, devrim için savaşanlara, devrim için nasıl savaşılacağını öğreten iyi bir okul vazifesi görmesidir.

Bu okuldan öğrenmesini isteyen her samimi ve inançlı devrimci, şapkasını önüne koyup derin derin düşünmeli, tecrübelerini doğru biçimde gözden geçirmeli, devrimci pratiğinden doğru dersler çıkarmalı, bundan aldığı güçle ileriye doğru güçlü bir sıçrama yapmalı, sınıf mücadelesinin engin denizine yeniden bütün gücüyle atılmalıdır.

Bunun yolu ise, her şeyden önce Marksizm-Leninizmle her türden "ML" maskeli düşünce ve çizgiler arasına kalın bir çizgi çekmekten geçer.

Çünkü Türkiye devrimi bugün gelinen noktada, komünist bilinci, kalıcılığı ve sürekliliği sağlanmış sağlam bir komünist önderliği vazgeçilmez bir zorunluluk haline getirmiştir.

Biz ülkemizin komünist hareketi olarak; I. KAYPAKKAYA yoldaş sonrası dönemde bu tayinedici boşluğu, odamızı yoktur biçimde gereği gibi doldurmamış olduğumuzun bilinciyle hareket ederek; geçmişimize ve 12 Eylül dönemi yenilgimize yaklaşacak; ondan çıkaracağımız doğru derslerle bu temel gerçeği sabırla devrimci kadrolara ve geniş halk yığınlarına anlatmaya, kavratmaya çalışacağız.

Kuşkusuz ki bu, kapsamlı ve çok yönlü bir çabayı gerektiren yüce bir görevdir ve gereği gibi yerine getirilmesi süreç içinde olacaktır.

Ancak burda, 12 Eylül döneminin sağlıklı bir değerlendirmesine temel teşkil edebileceğine yürekten inandığımız ve daha Partimizin kuruluş aşamasında açıklıkla ortaya konulan stratejik ilkelerimizi bir kez daha aktarmak ve ülkemiz devrimi için taşıdığı hayati önemi yeniden vurgulamak istiyoruz. Çünkü bu Marksist-Leninist ilkelerin içinde taşıdığı derin anlam ve önem kavranmadıkça, ülkemiz devriminin zaferi hayaldir.

"1— Köylük bölgelerdeki faaliyet esas, şehirlerdeki faaliyet talidir.

2— Silahlı mücadele esas, diğer mücadele biçimleri talidir.

3— İllegal faaliyet esas, legal faaliyet talidir.

4— Ülke çapında düşman bizden güçlü olduğu müddetçe stratejik savunma esastır.

5— Stratejik savunma içinde taktik taarruzlar esas, taktik savunma talidir.

6— Bu dönemlerde köylerde, silahlı mücadele içinde gerilla mücadelesi esas, diğer mücadele biçimleri talidir.

7— Şehirlerde (büyük şehirlerde), stratejik savunma dönemlerinde, kuvvet biriktirmek ve fırsat kollamak esas, ayaklanmalar düzenlemek talidir.

8— Örgütlenmede parti örgütlenmesi esas, diğer örgütlenmeler talidir.

9— Diğer örgütlenmeler içinde silahlı mücadele örgütleri esastır.

10— Kendi kuvvetlerimize dayanmak esas, müttefiklere dayanmak talidir.

11— Ülkemizde silahlı mücadele şartları vardır." (I. KAYPAKKAYA. S.Yazılar, sf: 302-303)

Başta 12 Eylül faşizmi dönemi olmak üzere, geçmişten işte bu stratejik ilkelerin ışığında ders çıkarılmalıdır. Kafalar ülkemizin bu objektif gerçeklerine uydurulmadığı sürece; çok daha büyük kayıplar, çok daha önemli başarısızlıklar, çok daha ağır yenilgiler muhtemel, hatta kaçınılmazdır.

Hiç bir güç mücadelemizi...

Başlangıç Syf: 8'de

noktasına çıkardılar, hala da bütün şiddetleriyle sürdürüyorlar.

Faşist cunta, tüm halkımıza ve devrimci harekete yöneltiği azgın saldırılar içinde, başından beri ülkemiz komünist hareketini bastırmaya ve ezmeye özel bir ağırlık verdi.

Başta Parti Genel Sekreterimiz SÜLEYMAN CİHAN olmak üzere, onlarca yoldaşımızı işkence tezgahlarında, pusularda, operasyonlarda, baskınlarda, sokak ortalarında, zindanlarda hunharca katletti.

Yüzlerce, binlerce taraftarımızı, sempatizanımızı, savaşçılarımızı, üyelerimizi gözaltına aldı, işkence tezgahlarından geçirdi, bir çoklarını tutuklattı, zindanlara doldurdu, uzun hapis cezalarına çarptırdı, onlarcasını idama mahkum etti.

Diğer yandan Partimizi karalamak ve çeşitli milliyetlerden halkımız nezdinde kazandığı güven, itibar ve otoriteyi sarsmak için elinden gelen her türlü yalan, demagoji ve sahtekarlıklara baş vurmaktan da geri kalmadı. "Yıktık", "çökerttik", "kalmadılar", "bittiler" vs. çığırtkanlıklarına hız verdi. Saflarımızda ortaya çıkan "hain"leri Partimize karşı kullanmaya kalkıştı. "ASALA ile işbirliği" yaptığımız, "Ağca'nın Vatikan provakasyonunda" parmağımız bulunduğu gibi aklahayale gelmedik senaryolar uydurdu. Kısacası, anti-komünizm propagandasını, en zehirli biçimde kustu.

O, Partimize yönelttiği azgın saldırılarını, adi yalan ve iftiralarını hala aralıksız biçimde sürdürüyor.

Kuşkusuz ki, gerek faşist cunta olsun, gerekse diğer hakim sınıf temsilcileri, bugüne kadar partimize yöneltikleri azgın saldırılarında belli geçici başarılar sağlamış, Partimize önemli kayıplar verdirmiş, en önemlisi de, on yılı aşkın gelişim seyri içinde onu iki ağır yenilgiye sürükleyebilmişlerdir. Bunda onların zaman zaman çok daha azgınlaşan saldırılarının olduğu kadar, henüz çocukluk ve amatörlük dönemimizi aşımıza layık şekilde alt etmiş olamamanın yol açtığı bir dizi hata, zaaf ve eksikliklerimizin de büyük rolü olmuştur.

Bütün bunların, zaman ve mekana bağlı olarak, objektif ve subjektif nedenleriyle birlikte ele alınıp, bilimsel ve diyalektik bir değerlendirmeye tabi tutulması, başlı başına ayrı bir görevdir ve Partimiz bu görevini mutlaka adına layık şekilde yerine getirmeye çalışacaktır.

Ama her halükarda da, Partimize dört bir yandan saldırıların devam etmekte olduğu bugünkü ortamda, şu çıplak gerçeği bir kez daha vurgulamak ve faşist cuntanın suratına haykırmak istiyoruz:

Hiç bir güç, hiç bir saldırı, hiç bir yalan ve iftira bizi asla yüce komünizm yolundan geri döndürmeye, şanlı halk demokrasisi, bağımsızlık, sosyalizm ve sınıfsız toplum mücadelemizi durdurmaya yetmeyecektir!

Partimiz ülkemiz toprağında, Türkiye halkının bağrında kök salmış, adını Türkiye ve Dünya devrim tarihine altın harflerle kazımıştır. Bütün üyelerimizi, bütün savaşçılarımızı, bütün sempatizanlarımızı, bütün taraftarlarımızı teker teker yok etseniz de, yine de bu gerçeği ortadan kaldıramazsınız!

★ Partimize yöneltilen azgın saldırılar sürüyor

HİÇ BİR GÜÇ MÜCADELEMİZİ DURDURAMAZ!

Zafer Bizim,
Zafer İşçi Sınıfımızın,
Zafer Çeşitli Milliyetlerden
Türkiye Halkının Olacaktır!

Ülkemiz toprağında ilk kez 1920'lerde M. Suphi gerçek Türkiye Komünist Partisi'yle yeşeren komünist bilinci, komünistlerin komünist hareketle yönetilen azgın saldırılar sonucu boğmayı başaran hakim sınıflar, yıllar sonra onun yerinden, hem de eskisinden çok daha güçlü ve kökü biçimde ülkemiz toprağından fışkırmasını engelleyemediler.

Amansız ve çok yönlü bir sınıf mücadelesi ateşi içinde doğan ve bütün gücüyle sınıf mücadelesinin engin denizine atılan Partimiz Türkiye Komünist Partisi/Marksist-Leninist, komünizmin kızıl bayrağını yeniden Türkiye devriminin göğüsüne çekti.

Partimizin bu komünist müdahiyle, faşist Türk hakim sınıflarının asıl ölüm düşmanı ve en tehlikeli düşmanı olması kaçınılmazdı. Nitekim öyle de oldu. Hakim sınıflar ve onların en kanlı faşist diktatörlükleri, daha kuruluş aşamasından başlamak üzere, Partimize, yani ülkemiz komünist hareketine karşı azgın bir saldırıya giriştiler. Partimiz inşa etmeye, ülkemiz toprağında fışkıran komünist bilinci boğmaya çalıştılar. Bu doğrultuda ellerinden gelen hiç bir çabayı esirgemediler.

Çünkü onlar Partimizin komünist çizgisinin, komprador patron-ağa devletinin, bu sömürü ve zulüm düzeninin ölüm fermanını içinde taşıdığının farkındaydılar. Bu ölüm korkularını daha 1973'lerde, kendi dilleriyle şöyle itiraf etmişlerdi:

"Türkiye'deki komünist mücadelede şimdiki halde en tehlikeli olan İBRAHİM KAYPAKKAYA'nın fikirleridir. Onun yazılarında savunduğu görüşler ve örgütlediği mücadele metodları için hiç çekinmeden ihtilalci komünizmin Türkiye'ye uygulanması diyebiliriz." (TKP/ML Dava Dosyasındaki MİT Raporlarından)

1973 başlarında yaralı olarak ele geçirdikleri Partimizin kurucu önderi büyük komünist İBRAHİM KAYPAKKAYA'yı, dünya tarihinde eşi emsâli görülmemiş azgın bir barbarlık örneği göstererek, aylar süren işkenceler sonucu 18 Mayıs 1973'te işte bunun için hunharca katlettiler. Buna daha onlarca yeni cinayetler eklediler. Onlarca, yüzlerce yoldaşımızı, sempatizanlarımızı, taraftarlarımızı işte bunun için işkence tezgahlarından geçirdiler, tutukladılar, zindanlara doldurdular, ağır cezalara çarptırdılar.

İşte bunun için, aradan geçen on yılı aşkın süre boyunca, Partimize yönelttikleri saldırılarını aynı azgınlık ve barbarlıkla sürdürdüler ve 12 Eylül faşizmi döneminde doruk

Devamı Sayf 7'de

● FERİDUN İHSAN BERKİN, SEDAT YILMAZSOY VE MUZAFFER ÖZTÜRK YOLDAŞLARIMIZIN

İdamları derhal durdurulmalıdır!

Faşist cunta, başta SÜLEYMAN CİHAN olmak üzere, onlarca yoldaşımızı katlettiği yetmiyormuş gibi, şimdi de bu cinayetlerine yenilerini eklemek istiyor. Bunun en son örneğini ise, onaylanıp yürürlüğe sokulması için aleladeyle meclis gündemine getirilip ön saraya alınan FERİDUN İHSAN BERKİN, SEDAT YILMAZSOY ve MUZAFFER ÖZTÜRK yoldaşlarımızın idam dosyalarıdır.

Faşist cuntanın bu yeni cinayetlerini işlemesine meydan vermeyelim. Ülkemizin bağımsızlığı ve halkımızın kurtuluşu uğruna savaşmaktan, yüce komünizm davası uğruna hayatlarını seve seve ortaya koymaktan başka herhangi bir "suçları" bulunmayan bu yoldaşlarımızın idamlarının derhal durdurulması için sesimizi yükseltelim!

FAŞİZM KANA DOYMAK BİLMEZ!

Cinayetleri ne ilktir, ne de son olacaktır!

Faşizm kana doymak bilmez! Ülkemiz tarihi bunun kanıtlarıyla doludur.

Faşist Diktatörlük Türkiye Cumhuriyeti tarihi boyunca; Koçgiri'lerde, Dersim'lerde, Ağrı'larda, Dersim'lerde Ozalp'lerde, Viranşehir'lerde, Maraş'larda vs. onlarca, yüzlerce, binlerce, hatta onbinlerce emekçi halkımızı kitleler halinde katlederek, bu kimliğini en açık biçimde sergilemiştir. O diğer yanda tek tek işlediği seri katlerin ve cinayetlerinden de geri durmamış, binlerce, onbinlerce işçi, köylü, genç, yurtsever, devrimci, demokratı da bu şekilde katletmiştir.

1 Mayıs'ı ele Komünistlerce Karadeniz'de katledilenler.

12 Mart faşizminin işkence tezgahlarında katledildi.

Ama her halukarda da, her zaman ve her şart altında asıl dikkatini işçi sınıfımızın sınıf bilinçli hareketi, yani ülkemiz komünist hareketi üzerinde toplamış, ülkemiz toprağında yeşeren komünist bilinci boğmaya ve komünistleri imha etmeye özel bir ağırlık vermiştir. Biz bunlardan sadece iki çarpıcı örnek vererek, faşist cuntanın kimlerin takipçisi olduğunu sergilemek istiyoruz.

"Hayat kendini kabul ettirecektir. Burkın burjuvazi tepinsin, öfkesinden kudursun, boyundan büyük işlere kalkışsın, aptallıklar yapsın, bolşeviklerden peşinen intikam alsın ve dün bolşevik olmuş, yarın bolşevik olacak (Hindistan'da, Macaristan'da, Almanya'da vb.) daha yüzlerce, binlerce, yüzbinlerce insanı öldürmek için çabalasın. Burjuvazi böyle yapmakla, tarihi yok olmaya mahkum ettiği sınıflar gibi davranıyor. Komünistler, ne olursa olsun, geleceğin kendilerine ait olduğunu bilmelidirler. Bu yüzden, güçlü devrimci mücadele içinde, burjuvazinin çalgınlıklarının en serin kanlı ve en uyanık bir değerlendirmesini, en büyük devrimci heyecanla birleştirebiliriz ve birleştirmeliyiz de."

V. İ. LENİN

12 EYLÜL FAŞİZMİNİN İŞKENCE TEZGAHLARINDA HUNHARCA KATLEDİLDİ!

12 Eylül faşizminin işkence tezgahlarında hunharca katledilenlerin başında, Partimizin Genel Sekreteri komünist önder, yiğit Halk Savaşçısı SÜLEYMAN CİHAN yoldaş geliyor.

İşkenceci katiller 28 Temmuz 1981 tarihinde onu ele geçirdiklerinde büyük sevinç nidaları atmışlardı. Çünkü ülkemiz komünist hareketine ağır bir darbe indirmek için büyük bir av yakaladıklarının bilincindeydiler.

Ama sevinçleri kursaklarında kaldı. Aylar boyu en "modern" araçlarla ve en vahşi yöntemlerle sürdürülen ağır işkenceler, komünizmin yüce ve engin direniş ruhu karşısında beş para etmedi. SÜLEYMAN CİHAN yoldaşın komünist irade ve azmini bükemedi. O SER VERDİ SIR VERMEDİ! Komünizmin yüce davasına, partisine, sınıfına, halkına ihanet etmedi. Faşizmi kendi içinde, yani işkence yuvalarında ağır bir darbe indirdi. Faşizmi en güçlü olduğu yerde canevinden vurdu. Faşizmin yıkılmaz sandığı surlarından büyük bir gedik açtı.

O, faşizmin geri aziya aldığı bir dönemde yarattığı bu şanlı ve yüce direniş destanıyla, aynı zamanda her türden yılgınlığa, teslimiyete, dönekliğe ve ihanete de ağır bir darbe indirdi, halkımıza güven ve umut kaynağı oldu, ışık tuttu.

Faşist cunta O'nu hunharca katletmeyi başardı. Ama yine "unuttuğu" bir şey var:

Komünistlerin ölüleri dirilerinden daha tehlikelidir! Onun yüce direniş ruhu tohum gibi halkımızın bağrında kök salacak, yarının binlerce, onbinlerce, yüzbinlerce yeni SÜLEYMAN CİHAN'larını yaratacaktır!

Faşist cunta; işkence tezgahlarından, zindanlardan, mahkemelerden, fabrikalardan, tarlalardan, köylerden, şehirlerden, dağlardan, tepelerden yükselen İBRAHİM KAYPAKKAYA seslerine baktığı zaman bu gerçeği çok daha iyi görecektir ve görüyor da!

12 EYLÜL DÖNEMİ ŞEHİTLERİMİZİN

RAÇİ YILMAZ
VEYSEL YILDIZ
METİN KARATAŞ
MURAT DİRİ
MEHMET DÜZEL

HAYDAR ASLAN
BAHAR YILDIZ
M.ŞEFİK KARAAĞAÇ
NUBAR YALIM
BEHZAT FİRİK

İHSAN PARÇACI
ERDOĞAN TEKİN
HÜSEYİN GÖZLÜ
HÜSEYİN KILIÇ
HAYDAR ÇAKMAK

PİR HASAN KULAÇ
VEYSEL UYAR
ALİ KARADAĞ
DOĞAN KOLÇAK
O.ÖZCAN DOYURANLAR

ALİ SARIBAL
ALİ UÇAR
AZİZ SÜER
İBRAHİM KIR

KIZIL KANLARI YERDE KALMAYACAKTIR!